

Az államról, és alkotmányról

„Semmilyen törvény nem írhatja felül a választói akaratot...”

(Orbán Viktor, 2010. szeptember 20. Országos Érdekegyeztető Tanács ülése, Budapest)

Magyarország jelenleg gazdasági válságban van. Egyes források szerint 500-600 ezer magyar fiatal dolgozik külföldön és sokan közülük nem is tervezik, hogy hazatérjenek. A több mint három évtizede zajló „reformok” és az azokkal járó megszorítások padlóra küldték a magyar gazdaságot. Egyre több pénzt vontak ki a gazdaságból, ami miatt a pénzforgalommal együtt esett a gazdaság teljesítménye is. Hiába voltak meg a termelés technikai feltételei, ha a fizető képes kereslet a pénz hiánya miatt csökkent, ami maga után vonta a fogyasztásra épülő gazdaság visszaesését is. Különösen a „rendszer váltás” után gyorsult fel a folyamat, amitől kezdődően már működőképes vállalatokat privatizáltak (az általuk termelt profitot kivitték az országból), a multiknak adott adókedvezmény pedig további jövedelem kiesést jelentett az állam számára). A növekvő „adósság” teher tovább gerjesztette a válságot, amit további forráskivonásokkal kívántak az 1990 után működő kormányok kezelni és aminek még tovább mélyülő válság lett a vége. Ennek eddig legkirívóbb példája a második Orbán-kormány által megvalósított Széll-Kálmán terv volt, amely egyebek mellett a hitelező bankok kezére játszott 3.000 milliárd forint nyugdíjvagyont, ami nem tudta megakadályozni, hogy Magyarország adóssága két év múlva történelmi rekordot döntsen. Ezt fejelte meg a kormány azzal, hogy Adósságcsökkentő Alapot hozott létre, hogy a civil világ számára is lehetővé tegye az adósság csökkentéséhez való hozzájárulást, ami önkéntes önkifosztást tette lehetővé azok számára, akiknek nem volt szinkronban a tájékozottságuk a pénztárcájukkal. A válság oka a pénzhány, és az a politika, amely tudatosan figyelmen kívül hagyta a gazdaság realitásait éppen azért, mert saját érdekeik nem voltak azonosak az ország érdekeivel. Másképpen nevezve, az ok a magyar állam hiánya volt, amely nem tudta vagy/és nem akarta megvédeni az ország érekeit a nyugat rabló elitjétől.

Az állam hiánya vezetett el oda is, hogy egyes nyugati szolgáltatók (pl. E.on) bizonyos jogokról való lemondás fejében kötött szerződést a fogyasztóval. Ha a válság okának az állam hiányát tartom, a válság legyőzésének csak az állam meglétét nevezhetem meg. Ez pedig lehetetlennek tűnik, mivel ma már egy világrend részei vagyunk, amely világrend lehetőségei messze meghaladják a magyar népet, benne a magyar elitét, amely láthatóan a helytartói szerepet felcserélni készül a tényleges vezetői szereppel. Ami persze a pór népek még nem biztos hogy jó, de nem is az a lényeg, hanem az, hogy nekik legyen jó. Pedig állam és állam között nagy különbségek lehetnek. A történelem súlyos tanulsága, hogy amíg egy állam nem a lehető „legokosabb” utat választja érvényesüléséhez, addig könnyen akad egy erősebb állam, amely a gyengébbet a részévé kívánja és tudja tenni.

Mi az állam? Saját szavaimmal leírva: olyan hatalmi tényező, amely egy adott terület környezeti és emberi erőforrásai fölött rendelkezik. A Wikipédia így határozza meg: „Az állam egy földrajzi terület feletti legfőbb hatalommal bíró politikai egyesülés. Ez hagyományosan magába foglalja azt az intézményrendszert, amely birtokolja a törvénykezés jogkörét, mellyel kormányozza területének társadalmát – aminek állami státusa gyakran függ attól, hogy több más állam elismeri mint efeletti belső és külső önálló korlátlan hatalmat.”. Az emberi erőforrások birtoklása szempontjából az állam a hatalmi tényező kizárólagosságát jelenti, az egyetlen hatalmi entitást egy terület felett. Az állam csak szabad lehet. Ha nem az, akkor nem létezik. Nem csak akkor szűnik meg egy állam, ha egy erősebb idegen hatalom felszámolja, hanem akkor is, ha az meghódított, megszállt országot a látszat kedvéért zombiként működteti. Ő választja ki az ország vezetőit, akik úgy kormányoznak, mintha ők lennének az országuk valódi urai. Ezek a jellemzik az elmúlt 1100 magyar „államiságát” is. A gyarmatként működtetett ország gazdasága nem a bennszülött nép gazdagodását szolgálja, az állam hiánya azt eredményezi, hogy a népesség az ország lehetőségeihez mérten kevesebb vagyonnal rendelkezik és alacsonyabb életszínvonalon él. De a gyarmat helytartó, akik kifelé egy független ország vezetőinek mutatkoznak, csak töredékét

kapják júdáspénzként annak, amire szert tehetnének, ha országuk egyben az államuk is lenne. Magyarország, immár hagyományosnak mondható szegénységét csak azzal lehet magyarázni, hogy 1100 éve nem létezik magyar állam, és így nem létezik magyar nemzeti gazdasági érdekek érvényesítője sem, ami maga az állam.

Atilla birodalma mutatja meg nekünk a legjobban, hogy állam és állam között mekkora különbség létezhet. Atilla hun király (434 – 453) között volt a nagy kiterjedésű hun birodalom uralkodója. A hun birodalom egy személyre épülő épülő birodalom volt, ahogy Nagy Sándoré is. A hun birodalom ahhoz hasonlóan is végezte: a birodalmat felépítő uralkodó halálával maga a birodalom is bomlásnak indult. Atilla halála volt talán a legszerencsétlenebb az összes uralkodó között, mert a hun birodalom erejének teljében, az uralkodó nászéjszakáján történt, előjelek nélkül. A nászéjszaka estéjén még volt egy hun birodalom, másnap pedig elkezdődött annak felbomlása, hogy végül ne maradjon utána semmi, a hírén kívül. Ezzel szemben a nagy ellenfél, a Római Birodalom császárai jöhettek-mehettek, a Birodalom maradt. A különbség sokat mond. Oka és tanulsága abban van, hogy állam megtestesítője nem lehet egy vagy néhány személy, hanem fenntartásában az egész népességnek szerepe kell hogy legyen. Ezt nevezhetjük demokráciának.

A hajdani magyar állam részben örökölte a hun birodalom fogyatékosait. Túl kötöttek voltak a hatalom struktúrái a hagyományok által. A gonosz által elbuktatott szent országok csak a mesében vannak. Az állam nem múlhat sem szerencsén, sem azon, hogy az ellenségnek tehetségesebb vezetői, királyai vannak. A magyar állam és nemzet sajátosságai határozták meg a jövőjét is.

Államalapításról

Augusztus 20-án ünnepeljük a magyar állam alapítását. Kettőt is. Az államalapításról rendhagyónak mondható írást közölt a Szent Korona Rádió, 2010 augusztus 20-án:

http://www.old.szentkoronaradio.com/szent-korona/2010_08_20_a-magyar-allamalapitas-misztériuma-a-szent-korona-felajánlása

„Magyarország, augusztus 20-án ünnepeli az államalapítás napját. Ám nem eléggé köztudott, hogy István királyt 1000. augusztus 15-én koronázták meg Esztergomban a II. Sylvester pápától visszakapott arany koronával a római katolikus szertartás szerint, miután fölkenték királlyá.

Szent István király halálának idején, 1038. augusztus 15-én, a krónikák szerint miután lázas nagy betegen megérezte, hogy végső ideje közeledik, ő maga azért imádkozott, hogy ezen a napon adhassa át lelkét a Teremtőnek. Miután magához hívatta a püspököket és főbb udvari embereket, velük az utódlás kérdését megbeszélte, a koronát és az országot a magyarok Nagyboldog Asszonyának ajánlotta fel. Tehát, a keresztény állam megalapításának valódi időpontja ez a szent nap volt, a népemlékezet, e szerint is ünnepelt.”

*Van két dátum. Az egyik a hivatalos államalapításhoz, vagyis István király megkoronázásához kötődik, ami 1000 augusztus 15-e. Jogi értelemben ezt lehet az államlapítás időpontjának tekinteni, mivel csak a koronázással nyerhetett hivatalosan is jogot egy király. A másik dátum 1038 augusztus 15-e, amikor István király a Szent Koronát és az általa megjelenített országot a magyarok Nagy Boldog Asszonyának ajánlotta fel. Először tehát a „világi” államalapításra került sor, aztán annak „szakrális” változatára is. Valószínűleg azért, mert az egyik államalapítás Európának, a másik a magyar népnek szólt. Nem véletlen, hogy a fent idézett szövegben így van írva: „...**a népemlékezet, e szerint is ünnepelt.”***

A valóságban nem lehet beszélni népemlékezetről, inkább Hartvik püspök nevéhez kötött, a köztudatba tudatosan beültetett történelem ferdítésről. Nem is egyről, hanem kettőről. Az egyik legenda szerint II. Szilveszter pápa küldött koronát István királynak, amellyel őt 1000-ben meg is koronázták. A másik legenda István felajánlotta a koronát és országát Szűz Máriának. A két legenda közül az előbbit egyre szélesebb körben vonják kétségbe, míg az utóbbi legenda jobban tartja magát, mint valaha. Pedig a korona felajánlásának legendája mögött sem húzódnak kézzel fogható bizonyítékok. A Szent Korona-tanról olvasható Wiki-idézet is csak kitalált, és nem megtörtént eseményt sejtet. Mivel a Wikipédia anyaga fogalmazza meg legáltalánosabb formában a felajánlás történetét, ezért ebből idézek:

http://hu.wikipedia.org/wiki/Szent_Korona-tan

„A Szent Korona-tan alapja a Szent Istvánnak tulajdonított Szent Koronához fűzött, abból eredeztetett, a 11. századtól misztikus, a 14–15. század során kibontakozott közjogi szuverenitás-fogalom.

A Hartvik-legendá szerinti 1038. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján államalapító király, Szent István király Fehérvárott a Mennybe emelt Szűz Mária templomában országát a korona képében Szűz Máriának ajánlotta fel. A misztikus magyarázat alapján ezzel egy szerződést hozott létre az Ég és Föld között, amely a Kárpát-medencét Szűz Mária birodalmává tette, úgy, hogy ezen a földi hatalmak ne változtathassanak. Magyarország tehát Mária országa, a Regnum Marianum, ahol a hatalmat Szűz Mária gyakorolja, a Szent Korona pedig az ő szuverenitását testesíti meg. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon a szuverenitás nem lehet kizárólagosan sem egy abszolút uralkodóé, sem pedig a(z akár az Istent is tagadó) népé.”

Az utolsó mondat értelmezése szerint sem uralkodó, sem a nép nem rendelkezhet szuverenitással, mert az felajánlással már Szűz Máriáé lett. Mint valami kézzel fogható dolog, amelyet elajándékoznak, és azzal a tulajdonjogot is a megajándékozottra ruházza a megajándékozó. De ebben az esetben nem egy minden napi használati tárgyról van szó, hanem egy országról és abban élő népről. Ezt a népet, vagyis a magyar népet ajánlotta fel az országgal együtt István. De ha csak Szűz Máriának történt volna a felajánlás, még nincs baj, maradhat a helyén a nép is, meg a királyi is. De VII. Gergely pápa, I. Salamon magyar királyhoz írt leveléből más olvasható ki:

<http://ehumana.hu/arpad/sz cim/to05-4.htm>

„VII. Gergely pápa Salamon királyhoz (1074. október 28.)

Gergely püspök, Isten szolgáinak szolgálja, Salamonnak, a magyarok királyának üdvözlét és



Szent István felajánlja Magyarországot szűz Máriának.
(Benczúr Gyula oltárképe a budapesti Bazilikában.)

apostoli áldást.

Leveledet követed késlekedése miatt későn vettük kézbe. Kegyelmesebben fogadtuk volna azt, ha meggondolatlan eljárásoddal Szent Pétert annyira meg nem bántod. Országod véneitől tudhatnád, hogy Magyarország, melyet hajdan István király minden joggal és hatalommal Szent Péternek ajánlott fel és adott át, a római szentegyházé. A megboldogult Henrik császár pedig, mikor az országot Szent Péter tiszteletére meghódította, és a királyt legyőzte, lándzsát és koronát küldött Szent Péter sírjához, győzedelmének dicsőségére oda irányozván az ország jelvényeit, ahonnan méltósága ered. Ennek dacára Te, ki egyébként is a királyi erkölcsök és erények útjáról letértél, Szent Péter jogait, amennyiben Tőled függött, megrövidítetted és elidegenítetted, mivel az ő országát, mint halljuk, a németek királyától hűbérül fogadtad el. Ha ez csakugyan így történt, be kell látnod, hogy Szent Péter kegyére és a mi jó akaratunkra nem számíthatsz. Ezek által csak úgy uralkodhatsz, ha jóváteszed hibádat s elismered, hogy az ország jogarát az apostoli s nem a királyi felség jóvoltából nyerted el. Minket ugyanis sem félelem, sem szeretet, sem más emberi tekintet nem tarthat vissza attól, hogy annak, akinek szolgálói vagyunk, tekintélyét, amennyire Isten engedi, sértetlenül megőrizzük. Mindazonáltal, ha jóvátetted hibádat, és Isten segítségével királyhoz méltó életet fogsz folytatni, a római egyház szeretetét, mint fiú az anyáét, és Krisztusban való barátságunkat teljes mértékben élvezheted. Kelt Rómában, október 28-án, a 13. indictióban.”

A levél ezer éve íródott. Megsemmisíthették volna, de nem tették. Pedig a Szűz Máriának való felajánlást azért találták ki, hogy az ország behódolása a római szentegyháznak ne legyen nyilvánvaló. A magyar történelemírást úgy tűnik nem érdekelte, pedig a levél jelentése egészen más, mint ahogy a történelemkönyvünk a történelmünket tanítják. Felajánlás a Német-Római Császárság előtti behódolás szépítése volt. A Koronát sem Szűz Mária kapta, hanem Szent Péter, aki „alapítója” volt a római szentegyháznak. De mivel Szent Péter a dolgainak intézését Rómára bízta (erről nincs papír), Róma irányítása alá került Magyarország is. A nemzeti oldal tévedése, hogy magyar történelmi sajátosság lenne a Szent Korona és az ország felajánlása Szűz Máriának. I. Ottó német császár is tett ilyesmit, ráadásul ő már a német precízesség jegyében egy leltárt is készített arról, hogy mit ajánl fel Rómának. I. Ottó kiváltság leveléről itt is olvasható:

<http://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tkt/kozepkori-egyetemes/ch03s16.html#id548299>

„I. Ottó kiváltságlevele a római egyház számára

Az oklevél (962) pontosan felsorolja a pápai állam, illetve a pápai főhatóság alá eső területeket, tartományokat és városokat, ide értve Dél-Itáliát is. A császár biztosítja a pápának Toszkána és Spoleto adóját, magának tartva fenn e két terület feletti főhatalmat. A pápaválasztást illetően hangsúlyozza a kánoni választást, de azt is, hogy beiktatásához a császári jóváhagyás szükséges.

A. Weissembach, I., 1913, 119–122. o.

A mindenható Istennek, az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.

Én Ottó, Isten kegyelméből dicsőséges császár, a mi fiunkkal Ottóval, a dicső királlyal[779] együtt, az isteni gondviselés rendelkezéséből odaigérjük és odaadjuk, jelen megerősítő levelünk által, neked, Szent Péter, te apostolok fejedelme, s a mennyország kulcsának őrzője, és általad a te helyettesednek, XII. János úrnak, a főpapnak,[780] s az egész egyház pápájának, úgy amint ő és elődei veled együtt a mai napig saját hatalmatokban és uralmatok alatt bírtátok és rendelkeztetek vele, Róma városát, a város fejedelmi székével együtt, a hozzá tartozó alsóvárossal, valamennyi faluval és területi tartozékokkal, hegyvidékekkel, tengeri

területekkel, tengerpartokkal és kikötőkkel együtt. Vagyis: Tuscia valamennyi városával, várkastélyával, mezővárosával és falujával együtt, tehát: Portót, Civitavecchiát, Cerveterit, Biedát, Monteranót, Bomarzó, Sutrit, Nepit, a Gallesei várat, Ortét, Ameliát, Todit, Perugiát, a három szigettel együtt, vagyis a nagyobbat is, a kisebbet is ideérte, Pulvensét, Namit, Otricolit, a felsorolt városok határaival és a határvonalakon belüli területeikkel együtt. Továbbá a ravennai exarchatust teljes egészében a nagyvárosokkal, városokkal, mezővárosokkal, várkastélyokkal együtt, melyeket a kegyes emlékezetű Pippin úr[781] és Károly úr,[782] a legkiválóbb uralkodók, a mi elődeink egykor adománylevélben[783] adományoztak Szent Péter apostolnak és a ti elődeiteknek, nevezetesen Ravennát, valamint Emiliát, Sarsinát, Cesenát, Forlipopolit, Frolit, Faenzát, Immolát, Bolognát, Ferrarát, Comacchiót, Adriát, melyet Cavellónak is neveznek, ezek valamennyi határvonalát, határaival, szigeteivel, mindazzal, ami a szárazföldön és a tengeren a felsorolt városokhoz tartozik. Hasonlóképpen a Pentapolist is, mégpedig Rimit, Pesarót, Fanót, Senigalliát, Anconát, Osimót, Numanót, Jesit, Fossombronét, Montefeltrót, Urbinót, s a valvai területet, Cagli, Luciolit, Gubbiót e városok valamennyi határvonalával és határterületeivel együtt. Ugyanígy a Sabin földet is, amint azt Károly császár úr, a mi elődünk Szent Péter apostolnak írásos adománylevélben teljes egészében átengedte. Hasonlóképpen a lombard Tusciában Citta di Castellót, Orvietót, Bognoreát, Ferentit, Viterbót, Orchét, Marcát, Toscanellát, Soanát, Populoniát, Rosellát, az alsóvárosokkal, valamennyi faluval, területekkel, tengerpartokkal, tengerparti falvakkal, egyszóval mindazzal, ami határaikon belül van. Hasonlóképpen a Lunától kezdődő területet Korzika szigetével együtt, továbbá a sarzanai területet, nemkülönben a La Cisa-it, a bercetóit, a pármait, a reggióit, majd ettől kiindulva a mantuait, a monselicéit, a velencei és istrai tartományokbelit, továbbá az egész spoletói hercegséget, illetve Beneventumot, Szent Krisztina ama templomával együtt, mely Pavia közelében van, négy mérföldnyire a várostól, a Pó folyó mellett. Hasonlóképpen Campaniában Sorát, Arcót, Aquinót, Arbinót, Teanót és Capuát. Valamint az uralmatok és joghatóságok alá tartozó örökségeket is, így a beneventumi és nápolyi örökségeket, valamint a felső- és alsó-calabriait – Nápoly városát magát csak annyiban, amennyiben ezekhez az örökségekhez tartozik, a hozzá tartozó várakkal, földekkel, és határvonalakkal, valamint a szigetekkel együtt –, továbbá a szicíliai örökséget akkor, ha Isten azt kezünkbe fogja adni. Hasonló módon Gaeta városát és Fondit tartozékaikkal együtt. Ezenfelül felajánlunk neked, Szent Péter apostol, s helyettesednek János Pápának és az ő utódainak, saját lelkünk üdvéért, valamint a mi fiunk és szüleink lelkének üdvösségéért, a mi saját országunkból is városokat és mezővárosokat, a hozzájuk tartozó halászáti joggal együtt, nevezetesen Rietit, Amilernót, Furconét, Norciát, Valvát, Marsicát, s más területen Teramót tartozékaikkal együtt.

Valamennyi felsorolt tartományt, nagyvárost és várost, mezővárost és várat, falvakat és földeket, valamint örökségeket, a mi, a mi fiunk, és a mi szüleink s utódaink lelke üdvéért, továbbá az Istentől eddig megóvott egész frank nép további megoltalmazásáért a te említett egyházadnak, Szent Péter apostol, s általad a te helyettesednek és a mi lelkiatyánknak, János főpap úrnak és egyetemes pápának, valamint az ő utódainak e világ végezetéig olyan formában erősítjük meg birtokaitokként, hogy bírjátok mindezeket saját birtokjogotokba tartozókként, uralmatok és felségjogotok alatt.”

A lista hosszan sorolja, hogy milyen városok és területek birtokjogát ruházta örök érvénnyel Rómára I. Ottó. Nem Róma „oltalmába” ajánlotta tehát városait és más területeket, hanem – félreértést kizárva – Róma saját birtokaként nevezte meg azokat. Miért érte volna be a pápa Magyarország történeti oltalomba vételével? Neki felajánlás kellett, amelyben a leendő gyarmat maga kéri a leendő gyarmatosítót önmaga gyarmatosítására. Ezt trükköt újra alkalmazták modernebb formában 2003 április 12-én, az Európai Unióhoz való csatlakozásról szóló népszavazáskor. Amire csak az önkéntesség látszatának fenntartása céljából volt szükség, hogy a későbbiek folyamán csökkentsék vagy kizárják a lázadásra való hajlandóságot.

Az állam a szabadságában nyilvánul meg. Ha idegen tényezők hatása a törvényekben is visszatükröződik, akkor az állam csak látszólagos. István király dekrétumai reálisan tükrözik az egyház törvényeinek elsőbbségét a világi, vagyis a király által hozott törvények előtt, Nem a király volt az egyetlen törvényhozó tényező, hanem az római egyház, Mi több, az idegen országbeli központtal rendelkező egyház törvényeinek elsőbbsége volt a király törvényeivel szemben.

„Szent István Király Dekrétomainak Második Könyve

3. Fejezet milyenek legyenek a vádlók meg a tanuk? és hogy világi emberek papi renden valókat ne vádolhassanak

Legyenek pedig a tanuk és vádlók minden gyalázat feltja nélkül való, feleséges és családos emberek és mindenestől fogván Krisztus követői.

1. § Világi ember tanuságát papi rend ellen senki el ne fogadja.

2. § És senki valakit a papok közül nyilvánságosan vallasni ne bizakodjék, hanem csak az egyház előtt.”

„Szent István Király Dekrétomainak Második Könyve

12. Fejezet a keresztyénség megtartásáról

Ha valaki, nem törődven a keresztyénséggel, henyeségből nagy esztelenül a vallás ellen vétene valamit, ítélje meg a püspök az ő vétségének mivoltához képest az egyház törvénye szerint.

1. § Ha pedig ellenkezéstől késztetve, a reá mért büntetést elviselni nem akarná, ismét azon ítélet sujtolja hétszer izig.

2. § Végezetre, ha teljességgel nyakas engedetlennek találják, tegyen a király törvényt reá, mint a keresztyénség védője.”

Papok és egyházi vezetők az állam törvényei felett álltak, míg ők más embereket büntethettek a saját törvényeik szerint. Ha az állam törvényei a király saját országában másodlagossá válnak, háttérbe szorulnak, az az állam hiányának a jele. Ez az állapot Magyarország 1944 március 19-i német megszállásával megszűnt ugyan, de csak a magyar állam létét kizáró tényezők cserélődtek fel. Ez az állapot is megváltozott az 1945-ös szovjet felszabadítással, amikor a német megszállást a második világháború győztesei szovjet megszállásra változtatták. A szovjet csapatok 1991 június 16-án hagyták el Magyarország területét. Elvben ekkor vált függetlenné Magyarország, ami elvileg a magyar állam visszaállását jelentette. Valójában a cionista színben fellépő világrend a saját emberei révén, a magyar országgyűlésben fent tudta tartani a befolyását az ország felett. A privatizáció, a multiknak adott adókedvezmény, a magyar munkaerő „rabszolgásítása”, stb. mutatja, hogy az „állam” működésének előnyeit kevésbé a magyar nemzet élvezzi.

A honfoglalástól az államalapításig eltelt 110 év volt az ország történetében az egyetlen időszak, amikor szó szerint lehetett államról beszélni. Az államalapítástól a mai napig nem létezik magyar állam. Ami annak látszik, az csak máz, ami az állam illúzióját kelti.

A magyar állam jövőjéről

A magyar állam ezer éve nem létezik és ezzel egyre inkább nem vagyunk egyedül. Európa országait ma már látszatállamoknak lehet tekinteni. A háttérhatalom diktatúrája csak az igaz. Elvileg és gyakorlatilag is a háttérhatalom által irányított országok összessége elvileg egyetlen állam, amelynek államjellege folyamatosan erősödik. Az EU törvényeket hoz a tagállamai számára,

központi bankot hoz létre és közös pénzügyi rendszere van, közös valutával rendelkezik. Parlamentje és zászlója van. Vezetőit a tagállamok polgárai választják meg. Közös katonai szervezete e NATO. Közös külpolitikát folytat, stb.

Az állam szervezet, amely gazdasággal, hadsereggel, infrastruktúrával rendelkezik. Bel- és külpolitikát folytat. Az állam, mint egész, a részre, vagyis az emberre épül. Míg elvileg ember létezhet – Robinsonok módjára – állam nélkül, az állam nem létezhet ember nélkül elvi szinten sem, mert az államot emberek hozzák létre. Sarkosan fogalmazva, nincs egész, rész nélkül. A látszat mégis ennek a fordítottját igazolja, mivel az állam egyes emberekkel szemben fennmaradhat. Mégis az számít, hogy az egyén mennyire van érdekelve abban, amit csinál. Motiváció lehet a kényszer vagy az érdek egyaránt, de a kényszer csak annyit hoz ki az emberből, amennyit belőle a kényszert alkalmazó ki tud hozni. Az érdek viszont a cselekvésben az embert a lehetőségének határáig viszi. A diktatúra önmaga alatt vágja a fát. A demokrácia megadja a polgárainak a lehetőséget az értékkeremtéshez, ami az egyén és az állam erejét és lehetőségeit növelik. Nem nemes dolgokról van szó, hanem racionális szempontokról.

Az USA Georgia nevű államában létezik 1980 óta egy emlékmű, amelyet Georgia Guidestones néven ismer a világ. Öt 20 tonnás gránitlapból és egy központi oszlopból áll. Négy kőtábla oldalaira nyolc nyelven írták rá a háttérhatalom máig is egyetlen, emberekhez intézett üzenetét. Az üzenet valódi célja vitatható, de az emlékmű keletkezése elgondolkasztató. Senki sem tudja pontosan kik tervezték az emlékművet és mi okból. Mivel az emlékmű közterületen van, hivatalosan nincsen gazdája nincsen, a hivatalos szervek már lebontották volna arra hivatkozva. Hogy zavarja a nyugalmat zavar és az emberiség kiirtására uszít. De még ennyi sem kellene, feltételezem, hogy közterületre magán emberek engedély nélkül még Amerikában sem építhetnek emlékművet vagy más egyebet. Ezért gondolom azt, hogy az emlékmű a háttérhatalom üzenete. Ebben a tudatban érdemes a kövekre írt üzenetet is olvasni.

„Tartsd az emberiség létszámát 500 millió alatt a természettel állandó egyensúlyban.

Bölcsen irányítsd a szaporodást – tökéletesítsd a állóképességet és a különbözőséget.

Egyesítsd az emberiséget egy új élő nyelvben.

Szabályozz szenvedélyt – hitet – hagyományt – és minden indulatból fakadó dolgot.

Oltalmazd a népet és nemzeteket igazságos törvényekkel és törvényszékkel.

A nemzetek belügyeiket saját maguk intézik a külső vitákat világ törvényszék oldja meg.

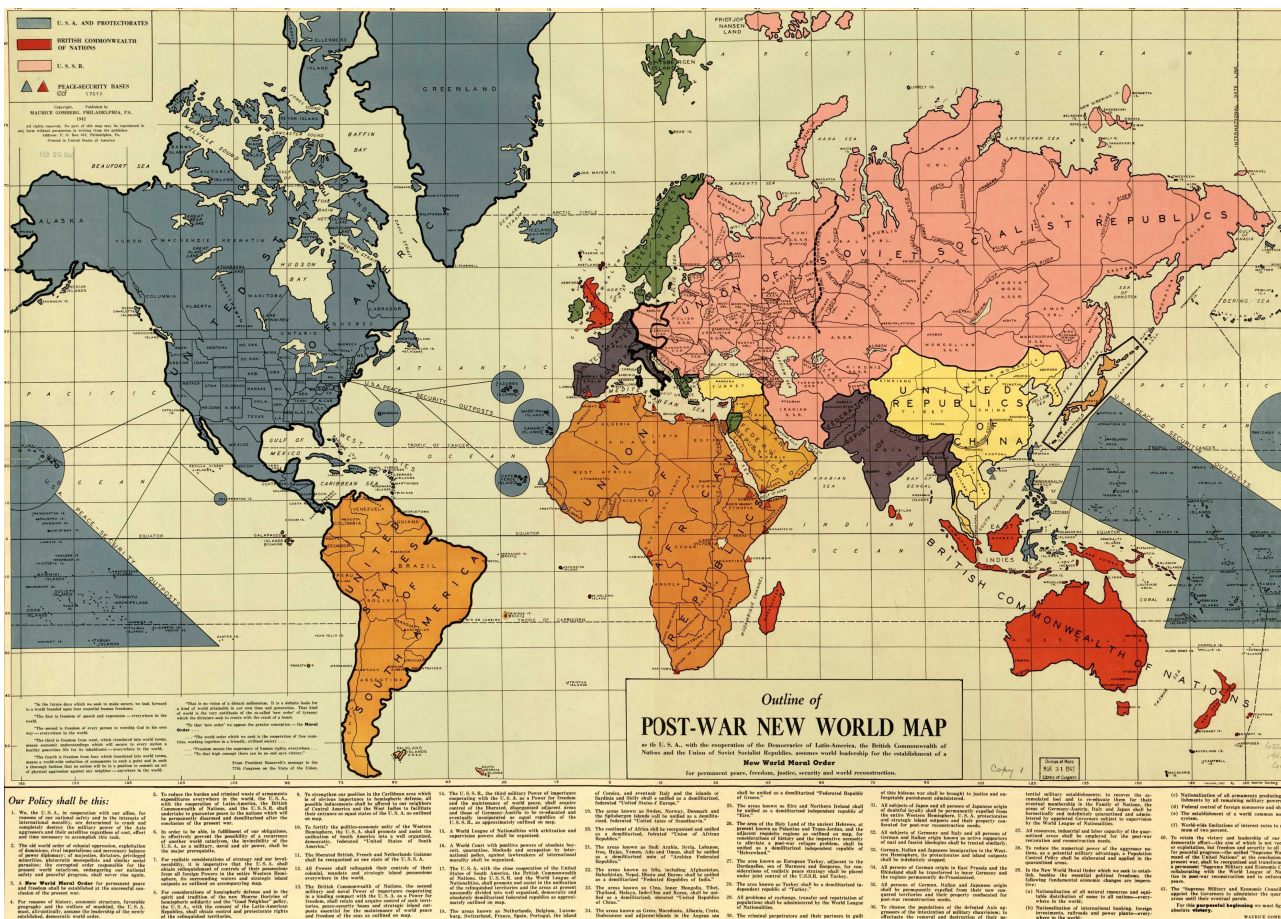
Mellőzd az alantas törvényeket és haszontalan hivatalnokokat.

Egyensúlyozd a személyes jogokat társadalmi kötelezettségekkel.

Becsüld az igazságot – szépet – szeretetet – a végtelenséggel való harmóniára törekvést.

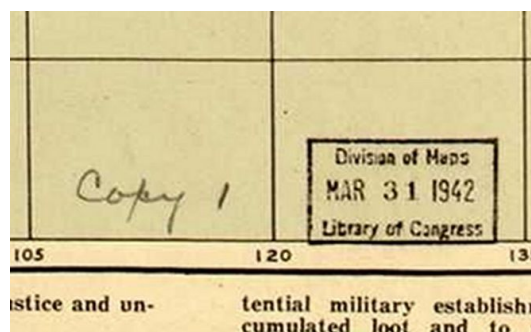
Ne legyél rákja a földnek – Hagyj teret a természetnek – Hagyj teret a természetnek.”

Az üzenet megítélését az első pont alapján minősítette a köztudat, abból sokan azt vonták le, hogy a háttérhatalom ki akarja irtani a fél milliárdon felül eső részt, ma hat és fél milliárd embert. Pedig erről az üzenetben semmi nem olvasható. Mintha már csak 500 millió ember élne a Földön. Mégis megelőlegezték ezt a háttérhatalom felé az összeesküvés-elméletek hívei. Valószínűleg nem alaptalanul. A két világháború, de főként a második bizonyította be, hogy háborúkat úgy tud tervezni és rendezni a háttérhatalom, ahogy egy mérnök egy gépet, egy rendező egy színházi darabot. Magyarország ebben a két háborúban a legjelentéktelenebb mellékszereplők egyike volt. Semmi sem múltott rajta, semmiről sem kérdezték, és úgy játszotta el a mások által rászabott szerepét, mintha azt a szerepet maga határozta volna meg. Ez a háttérhatalom tudását „dicséri”, és nagyon rossz osztályzat a magyar uralkodó osztály bizonyítványában.



A fenti térkép az Egyesült Államokban készült, dátumozása szerint 1942 március 31-én. A térkép a világot úgy osztja fel, ahogy azt a háttérhatalom a második világháborút követő időkre tervezte el. Ezek a tervek már a térkép elkészültét megelőző években léteztek, mikor még Hitler sem tudta, hogy a Szovjetuniót meg fogja támadni. A tervből csak az következhet, hogy eredetileg a Szovjetunióknak kellett volna a tőle nyugatra eső európai területeket megtámadni. Nem így történt, de az nem változtat azon, hogy Magyarországot tudtán és akaratan kívül bezsuppolták a kommunista akolba. Az állam hiányát bizonyítja az is, hogy a magyar vezetés sajátjaként játszotta el a neki kitalált szerepet, mivel képtelen volt arra, hogy politikáját saját érdekei alapján határozza meg. Ezt azért írom le, mert az utókor úgy könyvelte el Magyarországot, mint a hitleri Németország utolsó csatlósát. Pedig Magyarország a háborúba lépéskor kétszeresen sem létezett állam. Egyrészt azért, mert a kereszténység akkor még Magyarországra befolyással bíró pápai hatalma ezt kizárta, másrészt Horthy Miklós Magyarország kormányzója (a kormányzó az ország politikai-katonai igazgatásával megbízott, az uralkodót képviselő helytartó vagy ideiglenes államfő), az antant engedélyével és segítségével jutott hatalomra. Wikipédiából: **Horthy Miklós 1919. augusztus 18-án a Szövetséges Katonai Misszió előtt jelentette be, hogy amint arra engedélyt kap, négy napon belül tényleges haderővel rendelkezik, és helyreállítja a rendet Magyarországon. Öméltósága legitimitásán (pontosabban annak hiányán) nem változtat az sem, hogy a Nemzetgyűlés utólag őt kormányzóvá választotta.**

Magyarország államiságát ezek ellenére tényként kezelték külföldön – azóta is. Nem a magyar állam műve volt, hogy négy nappal azután, hogy Hitler megtámadta a Szovjetuniót, Magyarország is hadat üzent a Szovjetunióknak, miután az előző napon felség nélküli gépek



bombázták Kassát. Egy nap messze nem lehetett volna elég az ügy kivizsgálásához, így a Bárdossy-kormány mindössze a vélelme alapján vitte a háborúba az országot. De nem a szerencsétlenül alakuló körülmények hatására. A magyar uralkodói osztály nyugati befolyása volt meglátásom szerint az, ami számított. Veesenmayer német követ és Hitler teljhatalmú megbízottja 1943. december 10-én keltezett jelentésében többek között ezeket írja (nem összefüggő részletekben):

„Véleményem szerint a régi Duna menti Monarchia aláaknázása nem annyira az egyéb nemzetiségek, mint a csehek, lengyelek, horvátok stb., hanem inkább a belsőleg megmételtyezett magyarság műve volt, amelynek körében a zsidóság nemcsak gazdaságilag, de politikailag is uralkodó hatalmi helyzetre tett szert.”

„Csodálatos, hogy milyen jól működik a zsidók hírszolgálat. 24 órán belül mindenről értesülnek, nem utolsósorban a birodalom legintimebb eseményeiről. Nyilván kitűnően működő titkos adóállomások vannak Magyarországon üzemben.”

„Vannak ugyan az elengedhetetlen előfeltételek bevezetésére irányuló becsületes törekvések, melyek a fegyelem megszigorításával és politikamentessé tételével kívánják a hadsereget ismét funkcióképesé tenni; de mindezek a törekvések félsikerre vannak ítélve mindaddig, amíg a hadsereg felépítését a legkülönbözőbb módon zavarják és sabotálják.”

Veesenmayer leírja jelentésében, hogy a Kormányzónak nincs hatalma, és hogy eszközévé vált a felette uralkodó klikknek (nincs kimondva hogy zsidók, de ha a politikai és gazdasági életet ők uralták, akkor ezt feltételezni kell). Ez a klikk tehát befolyással bírt Horthyra, titkos adóállomosaik révén jól informáltak voltak, valamint a magyar hadsereg felépítését is zavarták. Ez a kép áll össze a fenti idézetek mozaikjából. De ha így van, akkor az érinti a holokauszt kérdését is. A zsidók elhurcolását megalapozó ún zsidó-törvények és az elhurcolások mögött immár ott vannak a hazai zsidók befolyással rendelkező tagjai, akik azok utódai jó valószínűséggel igényelték vagy igénylik jelenleg is a kárpótlást olyan meghurcolásokért, amelyeket ők maguk nem szenvedtek el, legfeljebb társaik. Ők azok, akik magyar államról beszélnek, miközben ez az állam István felajánlásával és az „államalapítás” nyelbeütésével a mai napi érvényig megszűnt létezni. Egyesek odáig mentek, hogy azt állítják, Szálasi és társai választott vezetők voltak, csak hogy az állammal együtt a magyar népet is bűnnel vádolják, aminek anyagi hozadéka is van, különböző kárpótlások formájában. Pedig éppen a holokauszt az, ami leginkább bizonyítja, hogy magyar állam a holokauszt idején nem létezhetett, és vele együtt a magyar állam felelősségéről sem lehet beszélni. Ha Németország kikéri – de inkább kiköveteli – a magyar állampolgárságú zsidókat, hogy azokat saját táborába szállítsa bármilyen okból, akkor azt egy államnak vissza kell utasítania, ha létezik. Azt hogy még sem utasította vissza, annak az a közismert oka, hogy vezetői nem merték megtenni. Kell-e ennél szilárdabb bizonyíték a magyar állam hiányára, mint az, hogy az ország vezetői nem merik egy független ország vezetőiként a „baráti német megszálló” hadsereg követelését visszautasítani? A Német Megszállás Áldozatainak Emlékművét azért támadják egyesek, mert felidézi azt a történelemkönyvben is olvasható eseményt, ami miatt kizárható a magyar állam felelőssége mindabban, ami a német megszállás után történt. Azok számára pedig, akik minden erővel a magyar állam felelősségét szeretnék megállapítani bizonyos anyagi érdekekből, útban van és szeretnék onnan eltakarítani.

A zsidók a háttérhatalom találmányai. Zsidó nép meggyőződés nem létezik és a zsidók többségüket tekintve azonos genetikai tulajdonságokkal rendelkezik annak az országnak a népességével, amelyben élnek. Az angol zsidó az angolok, a magyar zsidó a magyarok, az afrikai zsidók a négerek vonásait hordozzák. A kiválasztottságuk azonban nem legenda, hanem tény, csak nem Isten, hanem a háttérhatalom részéről. Azért volt szükség egyetlen, más népek felett álló népként aposztrofálni őket, hogy felülemelkedjenek a nacionalizmuson, és egységet mutassanak a világpolitika színterén. Ugyanakkor amit a zsidóknak negatívumként fel lehet hozni, azt más

etnikumnak is a szemére lehet vetni. Már csak azért is, mert akikről a politika és a gazdaság vonatkozásában beszélni lehet, azok a zsidóságnak csak kis részét jelentik. Mégis fontos volt megkülönböztetni névvel őket, mert szerepük nem nemzeti, hanem nemzetközi léptékben nyilvánult meg. Badiny Jós Ferenc és Páter Péter bibliája hatására alakult ki bennem ez a kép, amikor a kaldeusokkal való hasonlóságukkal találkoztam. A zsidók éppen úgy népréteget jelentenek, mint jelentettek a kaldeusok. A zsidók léptek egy korban a kaldeusok helyére, amikor a világot irányító politika is megváltozott. Nem csak a zsidó vallást találták ki, hanem a vele közel egy időben és valószínűleg egy helyen az iszlámot is.

Vissza térve a Georgia Guidestones kőtábláihoz, az államok kora újra eljönni látszik. Az állam az, ami az embereket valóban érdekeltét teszi jó minőségű munkát végezni saját és az állam érdekében. A kettőt egyébként sem lehet szétválasztani, az állam tulajdonképpen az egyének vállalkozása abból a célból hogy együtt messzebbre jussanak, mint külön-külön. Az SZDSZ programcsinálói tudták, miért írták az 1990-ben kiadott programfüzetekeskéjükben, hogy a kötelességek a jogokból következnek, és véletlenül sem fordítva. Azért, mert a demokrácia a jogot védelmezi és a kötelességeket a jog érdekében határozza meg. Éppen azért, mert az állam az egyénre épül, az egyén jogai az állam szabadságát jelentik. Eleget hangsúlyozták a történelemkönyvek azt, hogy a rabszolga nem érdekelt a termelésben, a szabad ember viszont igen. A háttérhatalom tájékán ezt már régen tudják.

A kötelességek azért vannak, hogy a jogok ne sérüljenek. A jog az ember számára az engedélyt, a lehetőséget jelent valamit megtenni, valamit létrehozni.

A kőtáblák üzenetei az igazságról szólnak. De sajnos pontosan ez a helyzet az alaptörvénnyel is, ami nálunk azonos az alkotmánnyal. Ez az alaptörvény csupa szép dolgokról, amelyekhez a valóság az istennek sem akar hasonlítani. Nem is azért írták meg, hanem azért, hogy elhitessék az emberekkel az ország vezetői, hogy céljuk az országgal az ország érdekeinek érvényesítése. Nos ebből semmi sem látszik. Kérdés, hogy a G.G. köveire írt üzenetet mennyire lehet komolyan venni. Ha tehát csak ezen múlna, nem foglalkoznák a kőtáblákkal. Éppen az emberiség jövőbeni létszámára vonatkozó első mondat az, ami miatt felhagytam az óvatossággal, a legtöbb vitát kiváltó sorokkal nem megnyerni akarták az embereket. Hogy pontosan mit, azt csak az emlékmű tervezői tudják, de a cél finoman szólva sem az elkápráztatásról szól. Ez, hogy: „**Becsüld az igazságot – szépet – szeretetet – a végtelenséggel való harmóniára törekvést.**” A kőtáblákra írtak, de különösen a fent újra idézett mondat számomra arról szól, hogy a háttérhatalom örök időkre fenntartható gazdasági és politikai rendszert akar a Földön kiépíteni. Egyetlen szuperállamot, ami egyben globális nemzetállam is. Ez látszólag hihetetlennek és lehetetlennek tűnik, mert az emberiséget sok nemzet alkotja. Ezeket a nemzeteket ráadásul egy új élő nyelv alatt tervezik egyesíteni, ami azért lesz nehéz, mert amely nyelv élő, az nem új. Új nyelvként az eszperantó jöhetne számításba, de nem lehet előbb nyelvnek tekinteni, mint pl. a latint. Az eszperantó a globális nemzetállam szisztémájában sem illene, mivel gyökerei sincsenek. Tehát egy meglévő, de kevésbé ismert nyelvről lehet szó. Ennek jó esélye van viszont arra, hogy ragozó nyelv lesz, az emberiség ősnyelvét ragozó nyelvnek feltételezik a kutatók, amelynek történelmi gyökereit a törökországi Anatóliába feltételezik. Ezért úgy gondolom, ha lesz új és élő nyelv, az az ősi és modern szavakból egyformán álló, ragozó nyelv lehet – új és élő nyelv.

Az emberiség közös múltjának megteremtése régi terve a háttérhatalomnak. A közös múlt lenne a kapocs, ami a különböző nemzeteket összekapcsolná. Éppen a nemzetek különböző eredete jelenti a repedéseket, helyenként a szakadékokat, amelyek a világkormány számára szükséges globális egységet akadályozzák. A diktatúra az eddig tapasztalatok szerint nem működik, a nemzet államok pedig nem akarnak maguktól összekovácsolódni, éppen a történelmi múltjuk különbözősége miatt. Maradt tehát a globális nemzetállam, amelyet még – finoman szólva – nem mondtak be a híradóba, de bekövetkeztét meg lehet jósolni. Még sem ez a döntő a magyar állam jövője szempontjából, hanem az, hogy a szuperállamot csak valódi államokból, valódi önállósággal rendelkező

tagállamokból kívánják megvalósítani. A rendszer csak így működhet sokáig tartós ideig. Ez lenne a új magyar állam kora is. A globális nemzetállam – nevére utalva – egyetlen nemzetként kezeli a Föld népeit, és ezt még máig nem, vagy kevésbé ismert történelmi emlékekkel fogja feltételezhetően igazolni. A globális nemzetállam belső szerkezete a tagállamok önrendelkezésre épül a G.G. üzenete szerint („A nemzetek belügyeiket saját maguk intézik”). A világ politikai struktúrája nagyon is hasonlítani fog a jelenlegi „demokratikus” berendezkedésű országokéhoz (csak globális mértékben), így a mienkéhez is, azzal a különbséggel, amelyről a választási törvény kapcsán írtam, hogy a választás garanciákat fog követelni a megválasztott képviselőktől, és minden közméltóságot viselő személytől arra, hogy munkáját hogy választók elégedettségére végezze. Feltételezem, bármikor bárki visszahívható lesz. Ez a rendszer valóban „harmóniában” lesz az örökkévalósággal, mert senki sem lesz érdekelt abban, hogy a választások rendszerén változtasson, ha az mindenki elégedettségére működik. Ez a vízió adta az ötletet arra, hogy szerződéses alapon is működhet választási rendszer.

Illúzió, hogy kényszer nélkül bármelyik vezető igazságos törvényt hozna akkor is, ha nem állna fent folyamatosan erre ható kényszer. Ezért írtam korábban a szerződésre épülő választási rendszerről, ami ugyan az, mint a munkaadó és munkavállaló között kötött munkaszerződés. Ha ez így, ahogy leírtam, nem valósul meg, akkor soha senki sem fogja garantálni azt, hogy megválasztott közjogi személyek maximálisan a választók akaratát hajtják végre megbízatási idejük alatt. Robert C Christian és társai szegre akaszthatják szépreményű emlékművüket, mert azok kőtábláira írt üzenet, garanciák híján örök malaszt marad.

A magyar államiság ezer év után megvalósulhat, ha a háttérhatalom a társadalom minden szintjén biztosítja az önrendelkezés megvalósulását és fent maradását. Akkor valóban azt teszik a vezetők és képviselők a legutolsó önkormányzattól kezdve a legmagasabb állami szintig, amivel a választóik megbízták. Ez az államiság alapja, mármint az önrendelkezés egy bizonyos terület felett. Kis önkormányzatok alkothatnak egyre magasabb szintű közösségeket és nemzeteket. Egy új magyar állam erő útján történő létrehozásának lehetősége elmúlt úgy, hogy talán soha nem is volt meg.

A vallásról

A vallás nem alapvető igénye az embernek. A vallás mindössze helyettesítő funkciót tölt be azóta, hogy évezredekkel ezelőtt feltalálták. Valószínűleg abból a célból, hogy a világról csak annyit tudjon az ember, hogy a világot irányító – már akkor is létező titkos csoportok – érdekeit ne sértse, illetve hogy legitimnek és megváltoztathatatlanak állítsák be saját hatalmukat. De ez nem mindig volt így. Az ember valójában nem a vallást igényli, hanem a világ olyan fokú megismerését, hogy abban meg tudja határozni saját helyét, küldetését és lehetőségeit. Az ember számára tehát a reális világkép hiányzik. Ha nem azt kapja, akkor becsapódik. A keresztény-katolikus vallás természetéből következően csak a kötelességekre helyezte a hangsúlyt. Ezek az isteni tízparancsolatból, szertartásokból, adók befizetéséből álltak, amelyek többletkötelességként jelentek meg a világi törvényekből következő természeti kötelességek mellett. A többletkötelességek azonban nem jártak kézzel fogható többletjogokkal. Az áldozatért áldás egyenleg egyértelműen az egyháznak volt előnyös, a hívőnek nem. Az emberek tudatában kialakított, kötelességekre épülő erkölcsösségnek tudatromboló hatása volt. Ennek legkézzelfoghatóbb példáját manapság a másik nagy vallás, az Iszlám adja. Ez a vallás az erőszak, a megfélemlítés vallása. Ezekre épít akkor, amikor súlyos büntetés terhe mellett a hívőt lankadatlan harcra kötelezi Allahért. Az iszlám parancsolata – elfogadás, harc, térítés, megtartás, megtartatás az erőszak ördögi körébe kényszeríti az embereket.

Csupa kötelesség. Ennek prózai, de mégis hihetetlen oka van: a vallások a világot teremtőre és teremtettre osztották. Aztán a teremtőé lett minden dicsőség, a teremtettnek pedig maradt a bűn. Ez olyasminek fogható fel, mintha a festő felruházná a festményét öntudattal, és elvárná tőle, hogy

szégyellje magát, amiért ronda. Az ember kész tulajdonságokkal születik, és nem adatik meg neki, hogy még születése előtt meghatározza saját egyéniségét és azzal a jövőjét. Ez a karma egyik megnyilvánulása. De ha a világot egyetlen egynek fogjuk fel, akkor minden létező megítélése más nézőpontba kerül.

Vegyünk egy embert, és próbáljuk megérteni, hogy miért nem gépezet, holott őt, mint anyagi rendszert részek és részecskék építik fel. Ha az ember felépít egy gépet, azzal bármit csinál, az alkatrészeit bárhogyan rakja össze, a gép gép marad, vagy az alkatrészek rendezetlen halmaza, de tudattal, lélekkel ne fog rendelkezni, legyen az akár a legnagyobb teljesítményű számítógép is. A különbség nem ebben a két anyagi rendszerben – emberben és a gépben – van, hanem a nézőpontban. Ha gép az, amelyet csak külső tényező tervezhet és működtethet, akkor működő gépekből álló világegyetem nem lehet gépezet, mivel a külső tényező az egész világegyetem szempontjából nem létezik. Az ember is gépezet, mert az oksági elv szerint ok nélkül nem tesz semmit. Az emberi tevékenység is külső tényező hatására vezethető vissza. De csak addig lehet ezt a tényezőt külsőnek nevezni, amíg van „kívül”, ahonnan eredeztetni lehet. A világmindenség nem ismeri ezt a fogalmat, hogy „külső”, hiszen minden létezőt magában foglal. Legfeljebb a világban zajló hatások eredetét kell megnevezni, az nem lehet „más”, ami a világon kívül lenne, hanem csak a világon belül, amit a világ, ha megnevezni tudna, úgy hívná: „én”. Az volt a kaldeusok vallásának alapja, hogy azonosultak vele, mert mást nem tehettek. A keresztény vallás kifordította a világot csak azért, hogy az emberekben keltett büntudat keltsen, ami gátlásokhoz és engedékenyebb magatartáshoz vezet. A kaldeusok a világot egyetlen szuperorganizmusnak tekintették és minden létezőt annak részeként, így saját magukat is. A kaldeusok szerint az Istenek tiszteletet vártak az embertől és annak tudatosítását magukban, hogy a Földet úgy kapták az égiektől, hogy azon Íz-Ten világát megvalósítsák, a „munka ereje által”. Legalább is ezt olvastam ki a Magyar Bibliából (Badiny Jós Ferenc – Páter Péter összeállítása). Lehetne mondani, hogy a Magyar Biblia sem nem magyar sem nem biblia, de egy dolog biztos: az ég és Föld világának kapcsolatáról nem csak a Magyar Biblia ír. Sőt, a magyar imádságban is fent maradt a kapcsolat a kaldeusok vallásával: „Miképpen a mennyben, azonképpen itt a Földön is.” Ezt a mondatot semmiféleképpen nem lehet másnak értelmezni, mint annak, amit a Magyar Biblia Íz-Ten világáról leír.

Az ember jobb célkitűzést nem is gondolhatna ki, mint azt, hogy a mennyországot megvalósítsa a Földön, azaz úgy rendezze be magának Földet, hogy itt a lehető legjobban érezze magát. A kereszténység perspektívája csak a mennyország volt, illuzórikus kivitelben és csak azoknak, akik azt kiérdemelték. Tisztázandó kérdés, hogy nekünk mire volt jó a kereszténység, és a keresztény Európához való tartozás?

Az alkotmányunk hitvallásában ez van írva a kereszténységről:

„Büszkék vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte a magyar államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette.”

A keresztény-katolikus vallás a nemzetállam fogalma egymással nem fér össze, és nem csak Magyarország vonatkozásában, hanem elvi szinten minden országra igaz ez. A papság és az egyház vezetőinek személyében idegen hatalom jelent meg azokban az országokban, amelyeket elért a kereszténység térhódítása. A görögkeleti vallással szemben idegen hatalmi tényezőként a papság adót szedhetett be, az egyház törvényei a király törvényei felett állt, és mégis elitélhették a király alattvalóit az egyház törvényei szerint.

A kereszténység szó szerint a behódoltság jelképe és megnyilvánulása volt egyszerre. Ha elfogadnám azt, hogy István a kereszténység útjára terelve az országot, egyszerre államot is alapított volna, akkor abból az következne, hogy István előtt nem létezett magyar állam. Ilyen nincsen. De el lehet ezt a valótlanúságot hitetni másokkal, ha azt állítják rólunk, hogy őseink nomád nép voltak. De ilyen sincsen (igaz, ezt senkit sem érdekel). Lehetetlen, hogy a magyarok által szóba hozható területeken létezett volna valaha is nomád életmód, egy ország szintjén. A nomád életmód egyébként sem létezhet, mint egy nép életmódja, mert minden népnek meg volt, ahogy ma is

megvan a maga „territórium”, amelynek sérthetlenségére vigyáz, és oda más népeket nem szívesen enged. Csak mese tárgya lehet az is, hogy kövér fűvel benőtt legelők vártak Ázsia, magyarok által is látogatott területein, hogy azt birtokba vegyék valakik. Ahol az életnek meg vannak a feltételei a Földön, azt a területet az élet elfoglalta már korábban is. Vándor életmódról csak olyan ország esetében lehet beszélni – de ott is csak országon belül – ha olyan nagy területtel és alacsony népsűrűséggel rendelkezik, mint pl. Mongólia. A honfoglaló magyarok sem néptelen, tejjel-mézzel folyó Kánaánt találtak itt a Kárpát-medencében, hanem rokon népek által működtetett, szokványosnak mondható országot és rajta államot. Emiatt István legfeljebb egy másik államot alapíthatott volna a már meglévő mellé. Nyugodtan lehet tehát az államalapítást behódolásnak, a magyar állam felszámolásának nevezni. Arra pedig egyáltalán nincs okunk, hogy büszkék legyünk, hogy a keresztény Európához tartozunk.

A hitvallásból:

„Elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó szerepét. Becsüljük országunk különböző vallási hagyományait.”

A kereszténységnek – mint ahogy más vallásnak sem – nincsen nemzetmegtartó képessége. A nemzetet egyedül az állam képes megtartani. Magyarország különböző vallási hagyományaira István király egyébként is magasról tett, de a római katolikus egyház sem a más vallások iránti toleranciájáról volt híres. A máglyák fényénél sokan eltűnődhetnek ezen. Az alkotmányunk nemzeti hitvallását legfeljebb annak kísérleteként lehet felfogni, hogy a diktatúrákból és a „demokráciákból” kiábrándult embereket a kereszténység akoljába tereljék újra vissza.

A hitvallásból még egy mondat:

„Tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét.”

A történeti alkotmánynak tulajdonított vívmány fikció. Nincsen semmiféle megfogható pozitívuma. Biztos vagyok abban, hogy a szent korona tan és történelmi alkotmány a római politikacsinálók műve volt, semmi más. Egyébként is, a „szent” jelzőt csak a pápai hatalomnak volt joga osztogatni, azt is többnyire személyeknek. A korona szentként csak arra jó, hogy a mindenkori királyokkal tudatosítsa, hogy az ország nem tulajdona. Jól is jött ez Rómának, hiszen ő rendelkezett már Magyarországgal.

A Szent Korona Tan jogrendszere teljes csődöt mondott a trianoni diktátummal. A „vendég népek” köszönték a Szent Korona által nekik biztosított jogokat, és soroltattak vissza a saját népeikhez. De vitték magukkal azokat a területeket is, amelyen addig éltek. Viszonzásképpen kiebrudalták a magyar őslakosok egy részét Csehszlovákia területéről a második világháború végén, arról a területről, amelyen elődeik ősidőktől fogva éltek. A történelmi alkotmányt a második Orbán-kormány tette a hitvallás részévé, hogy a nemzeti oldalon is kapjon hozzá támogatást.

A Szent Korona Eszme alapelvei:

**„Magyarország örökké szabad, főhatalma a Szent Korona
Magyarország államformája: királyság, megváltoztatása alkotmányozó nemzetgyűléssel lehetséges**

A Szent Korona minden tagjának azonos szabadságjogai vannak

A magyar közjog alapja a Szent Korona Tan/Eszme

**A magyar föld és az összes természeti kincse a Szent Korona elidegeníthetetlen tulajdona
Hazánk minden anyagi, szellemi és munkatőkéje Magyarország felemelkedését kell, hogy szolgálja**

A Szent Korona országának minden tagja joga és kifejezett kötelessége ellentmondani és ha

kell ellenállni ha a magyar érdekek, a Szent Korona, a Szent Korona területe és a Szent Korona keresztény eszmeisége veszélyben van és a magyar érdekek sérülnének. (ius resistendi) ”

Történelmi tapasztalat, hogy hiába deklarálta Magyarország szabadságát a történelmi alkotmány, azon a leigázó hatalmak egyetlen katonájának sem okozott problémát átlépni. Aztán az államforma nem az alkotmány szigorú megkötése, mivel azon az alkotmányozó nemzetgyűlés változtatni tud. A Szent Korona tagjai pedig köszönik a nekik biztosított jogokat, ők már otthon vannak. Nem értem a Szent Korona Tan híveit, hogy a tant jogi szempontból elfogadták. A Szent Korona, mint a magyar jogállamiság alapja szóba sem jöhet, mivel azt István azt felajánlotta – Rómának. A Szent Koronára épülő jogrendszer csak egy idegen hatalom jogrendszere lehet, vagyis számunkra mint egy gyarmat jogrendszere. A Korona felruházása hatalommal pedig azt a nevetséges állítást feltételezné, hogy a Korona és Magyarország felajánlása és ezzel Róma gyarmatává süllyesztése a Szent Korona akarata volt.

Az alkotmányról

Az alkotmányt üzenete alapján három részre lehet osztani. Az egyikben eszményi, de népvakításnak deklarációk vannak, az egyén jogairól és az állam jószágáról. Az egyéni jogról jutott eszembe a véleménynyilvánítás szabadságáról szóló mondat, amely nem akadályozta meg a bíróságot, hogy vele szembe menve hozzon ítéletet néhány, holokauszttagadással kapcsolatos ítéletben. Ekkor derült ki, hogy az alkotmány önmagában való értelmezése nem elég. Az alkotmányos jogot, ebben az esetben a véleménynyilvánítás jogát nemzetközi jogra hivatkozva hagyták figyelmen kívül, ami megint csak az állam hiányának bizonyítéka. Aztán a szóban forgó pereket a Btk.-ra hivatkozva hozták, meglehet, hogy amit az alkotmány megenged, azt nem lehet alacsonyabb szintű törvénnyel büntetni. A másik rész csupa egyértelmű rendelkezéseket tartalmaz (címer, himnusz, stb.) A harmadik rész jelenti a kemény rendelkezéseket, amelyek eleve hivatkozásnak is foglaltak az alaptörvénybe. Legismertebb közülük a népszavazást „szabályozó” rendelkezések, amelyekre hivatkozva minden olyan kezdeményezést el lehet utasítani, amely az Országgyűlés (pontosabban az uralkodó elit) érdekeit sértené. Ezek a pontokra hivatkozva utasítottak el minden, a jelenlegi rendszerben változtatást megkísérlő népi kezdeményezést:

„8. CIKK

(3) Nem lehet országos népszavazást tartani

- a) az Alaptörvény módosítására irányuló kérdésről;
- b) a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, központi adónemről, illetékről, járulékról, vámról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvény tartalmáról;
- c) az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásáról szóló törvények tartalmáról;
- d) nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségről;
- e) az Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezetalakítási kérdésről;
- f) az Országgyűlés feloszlásáról;
- g) képviselő-testület feloszlásáról;
- h) hadiállapot kinyilvánításáról, rendkívüli állapot és szükségállapot kihirdetéséről, valamint megelőző védelmi helyzet kihirdetéséről és meghosszabbításáról;
- i) katonai műveletekben való részvétellel kapcsolatos kérdésről;
- j) közkegyelem gyakorlásáról.

Hol van itt szó néphatalomról? Aki azt állítja, hogy a hatalom forrása a nép, az azt is állítja, hogy a nép követelte a képviselőktől ezt alkotmányt, benne azt is, hogy őt zárják ki minden lényeges kérdésben való beleszólásból.

B) CIKK

(3) A közhatalom forrása a nép.

(4) A nép a hatalmát választott képviselői útján, kivételesen közvetlenül gyakorolja.

C) CIKK

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

(2) Senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetve kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és köteles fellépni.

(3) Az Alaptörvény és a jogszabályok érvényre juttatása érdekében kényszer alkalmazására az állam jogosult.

A fentiekből következően az Országgyűlés tagjai (képviselek, miniszterek és miniszterelnök, államfő, az országgyűlés elnöke stb.) sem gyakorolhatja a kizárólagos formában a hatalmat. Az alkotmány rendelkezése nem tesz kivételt. Ahhoz, hogy elkerüljék az alkotmány megsértését, felhatalmazást kellene kérniük a „hatalom forrásától” a néptől. Kért-e valaha is bármelyik országgyűlési tag felhatalmazást ahhoz, hogy az országgyűlés tagjaként a parlamentben vagy azonkívül bármit is tegyen? Mondhatja bárki, hogy a képviselők azzal kapnak felhatalmazást a nép nevében (mert nép nélkül nem szabad) történő hatalomgyakorláshoz a néptől, hogy őket egyáltalán beszavazzák az országgyűlésbe. Ilyen felhatalmazás nincsen, a szavazólapok csak megnevezik azokat a személyeket és pártokat, akikre lehet szavazni. A szavazólap (2014-es példány lentebb) azonban nem felhatalmazás, főleg nem írásos.

SZAVAZÓLAP
Országgyűlési képviselők választása
2014. április 6.

ORSZÁGOS PÁRTLISTA
Érvényesen szavazni csak egy listára lehet!

 MCP MAGYARORSZÁGI GIGÁNYPÁRT HORVÁTH ALADÁR HORVÁTH JÓZSEF BANCs MIHÁLY FENYVÉSTIBOR BOFOSZBOUK	 A HAZA NEM ELADÓ MOZGALOM PÁRT KÁSLER ÁRPÁD CUCZI ERNŐ GYÖRFFY ZOLTÁN IMRE ORSZÁGI JÁNOS PÉCH LÁRÁS	 SMS SERES MÁRIA SZÖVETSÉGESEI SERES MÁRIA HERMANN HENDRIK TÓTH KATALIN IRÉN SÁNDOR JÓZSEF TÓTHNÉ KUN ANDREA ÉVA	 FÜGGETLEN KISZÁBRTA-FÖLDMUNKÁS ÉS POLGÁRI PÁRT HEGEDŰS PÉTER TÓTH ISTVÁN CSABA DR. DVORÁK LÁRÓS BÉRES TIBOR GRESSNIGTSZÉTVÁN	 ÜDP ÖZIMENZÓ PÁRT KÖVÁCS SZABOLCS ORBÁN GERGŐ NAGY RICHÁRD FERÁGÓ BENKE GÁBOR SZABOLCS	 FIDESZ – KDNP FIDESZ – MAGYAR POLGÁRI SZÖVETSÉG KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT ORBÁN VIKTOR SEMJÉN ZSÓLT KÖVÉRLÁSZLÓ MÁTRAI IMRE VARGA MIHÁLY	 SPORTOS ÉS EGÉSZSÉGES MAGYARORSZÁGÉRT PÁRT FÉLSTORI PATICIA RADÁNYI NORBERT BELÓVAI KRISTÓF ENDRE ÖDÖR FERENC KEREKÉCS DANIEL ZSÓLT	 LMP LEHET MÁSA A POLITIKA LEHET MÁSA A POLITIKA SCHIFFER ANDRÁS DR. SZÉL BERNADETT KÖZTYI ISTVÁN SALLAI ROBERT BENEDEK DR. SCHNUCK ERZSÉBET	 JESZ JÓLET ÉS SZABADSÁG DEMOKRATA KÖZÖSSÉG JÓLET ÉS SZABADSÁG DEMOKRATA KÖZÖSSÉG MAKAY ZSÓLT HORVÁTH ISTVÁN ATTILA JÁGAROS FERENC GYÖRSE LÁRÓS SZILASSYÉ DR. ALBERT CSILLA MAGDOLNA
 ÜMP Ű MAGYARORSZÁG PÁRT TÁVCSICS PÉTER PÁKER BÉLA SZÁBÓ BEATTIKA KÖZMÉR ÁRÓS FOLVÁRSZKI ISTVÁN	 MUNKÁSPÁRT MAGYAR MUNKÁSPÁRT DR. THÖRÖMER ÖYLA KARÉCS LÁRÓSÉ BENCSIK MIHÁLY DR. FRANKFÜRTER ZSUZSANNA KÖVÁCS ISTVÁN	 SZOCIÁLDEMOKRATÁK SZOCIÁLDEMOKRATÉK MAGYAR POLGÁRI PÁRTJA SCHNUCK ANDOR ÁRÓS DR. SIKSA GYÖRGY ZSÓLT DÁVONÉ NÉMETHI IMOLA ÉRIKA SCHILLER LÁSZLÓ KÖSZTA KÁROLY	 KTI KÖZÖSSÉG ÉS TÁRSADALMI IGÁZSÁGOSÁGÉRT NÉPPÁRT DR. SZULI KATALIN SZABÓ LÁRÓS IVÁDY GÁBOR HORVÁTH FERENC FALUS ZSÓLT FERENC	 EGYÜTT 2014 EGYÜTT 2014 EGYÜTT 2014 PÁRT TINER GYÖRGY BALOGS ISTVÁNÉ SZABOLCS MÁRLOS HORVÁTH ZOLTÁN TAMÁS HUNYADI LÁSZLÓ	 ZÖLDEK ZÖLDEK PÁRTJA ÁCS LÁSZLÓ DR. BRÉZOVITS LÁSZLÓ JÁNOS FARAGS BORBÁLAN KÖVÁCS FERENC GÁBOR MAYER PÉTER	 ÖSSZEFOGÁS PÁRT SÉPÉSSY ZSÓLT LÁSZLÓ DÁRCSI NATÁLIA FÓKA LÁSZLÓ VÁRTAI PÉL ÖYLA STÖBÖSZLAI BARNÁ	 MSZP – EGYÜTT – DK – PM – MLP MAGYAR SZOCIÁLISTA PÁRT EGYÜTT – A KÖZSÉGVÁLLALKODÓ PÁRTIA DEMOKRATIKUS KOALÍCIÓ PÁRBSZÉD MAGYARORSZÁGÉRT PÁRT MAGYAR LIBERÁLIS PÁRT MESTERHÁZY ATTILA BALNAI GÖRDÖN GYÖNSÁNY FERENC DR. FODOR GÁBOR SZÁDÓ TímeA	 JOBBIK JOBBIK MAGYARORSZÁGÉRT MOZGALOM VONA GÁBOR BALCZÓ ZOLTÁN VOLNER JÁNOS DÖRÖ DÖRÁ SNEIDER TAMÁS

Érvényesen szavazni a lista neve feletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet, például: vagy

A pártok közhatalmat még felhatalmazással sem feltételekkel nem gyakorolhatnak. Ezt a jelenlegi alkotmány VIII. cikke tiltja!

VIII. CIKK

(3) Pártok az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában. A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak.

Ugyan így tiltotta a pártok közhatalom gyakorlását az előző alkotmány (1949. évi XX: törvény) is:

1949. évi XX. törvény,

„3. §

(3) A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak. Ennek megfelelően egyetlen párt sem irányíthat semmiféle állami szervet. A pártok és a közhatalom szétválasztása érdekében törvény határozza meg azokat a tisztségeket, közhivatalokat, amelyeket párt tagja vagy tisztségviselője nem tölthet be.”

A rendszerváltás óta kormányzó pártok egytől-egyig megsértették a fenti alkotmányos rendeleteket. Az általuk hozott minden törvényt visszamenőleg alkotmányellenesnek lehet tekinteni, és ilyen alapon az állam által felvett és kifizetett hiteleket is. Gyakorlatilag Magyarország adósságállományát le kell írni mindenféle további feltétel nélkül. A hitelező bankoknak egyébként is tudniuk kellett arról (ha még sem, akkor is leírhatják a kihelyezett pénzüket veszteségként), hogy törvényes kormányval köznek-e szerződést. Ez az IMF-re fokozottan érvényes, mivel neki nagyobb rálátása van erre, tekintve hogy a világ országai kormányaival tart nap mint nap üzleti kapcsolatot.

A népi beidegződés szinte természetesnek vette azt, hogy az előző és a mostani Országgyűlés hatalmát gyakorlatilag egyetlen ember sajátítja ki: a Miniszterelnök. Mint párttag és pártelnök, valamint az ő követői az Országgyűlésben, kellően kidomborították az alkotmány hatalom kizárólagos gyakorlását tiltó rendelkezéseinek megsértését. Annyira nyíltan, hogy azt észre kellett volna már venni régen. A miniszterelnök, a Fidesz elnökeként egyszerre főnöke lett az egész országnak azzal hogy semmibe vette az alkotmány vonatkozó rendelkezéseit. A miniszterelnök magától értetődő módon határozott állami pénzek milliárdjairól, a dolgozókat rabszolgásító munkaszerződés-módosítással, a volt rokkantnyugdíjasok kényszerítése komplett orvosi felülvizsgálatra való jelentkezéséről kizárólag „önkéntes” alapon, a nyugdíjvagyron átadásáról a hitelező bankoknak, a fiatalok százezereinek külföldre kényszerítéséről a munkalehetőségek kormány hibás politikájából fakadó megszűnése miatt, stb.

A Fidesz kétharmados súllyal volt és van jelen az országgyűlésben. Jelenleg a 199 képviselőből 133 a Fideszé (67,8 %). Ez a 133 fideszes képviselő (az alkotmány semmibe vételével), pártelnöke utasítására mindent megszavazhat, és meg is szavaz, ha kell. Nyugodtan leírhatom, Orbánnál ideálisabb helytartója nem volt és nem lesz a háttérhatalomnak, Magyarországon. Egyetlen emberen keresztül rendelkeznek Magyarország természeti és emberi erőforrásai felett.

Az alkotmány nem engedi, hogy rendelkezéseinek a nép erőszakkal érvényt szerezzen. A törvényes út pedig nem létezik. Ha az Alkotmánybírósághoz akarna bárki jogorvoslatért folyamodni, a legjobb esetben is azt vagy hasonló választ kapja, hogy a választáson való részvétellel, a képviselő megválasztásával a választó elfogadta a választási törvény és az országgyűlés működési feltételeit. Ez arra is válasz lenne, hogy a szavazat visszavonásával sem lehet a képviselőket visszahívni, mivel a törvény szerint őket négy évre választják. A választási törvény megváltoztatásához az alkotmány módosítására lenne szükség, de az alkotmány módosítására vonatkozó népszavazást is tiltja az

alkotmány. Úgy tűnik, hogy sem törvényes, sem erőszakos megoldás nem létezik arra, hogy az állam létét kizáró diktatúrát a nép megbuktassa. Meglátásom szerint létezik megoldás, de a társadalom szellemi elitjének közreműködése nélkül nem megy.

Egyrészt ki kell mondani, hogy a jelenlegi és a korábbi országgyűlések alkotmányellenesek. Az általuk meghozott intézkedéseket utólagos érvénnyel is semmisnek kell tekinteni. Ebből következően törvénytelennek és a magyar nép érdekeivel ellentétesnek kell kikiáltani a rendszerváltás országgyűlései által kinevezett, politikai tevékenységet végző közméltóságokat, ideértve az államelnököket, a miniszterelnököket, a többi kormányok tagjait, az alkotmánybíróságok tagjait stb.

Másrészt egy alkotmányról kell gondoskodni, új választási törvénnyel. A választási törvény alapján új képviselőket választanának meg, vagy választanának újra képviselőket, az alkotmány alapján pedig működhetne az új Országgyűlés. Ezt a rendszerváltás az 1990-es recept alapján lehetne lebonyolítani. Ehhez azonban mindenképpen szükség van új alkotmány tervezetének és a választási törvénynek olyan mértékű támogatására, hogy az többségben legyen a régi (vagyis még most a jelenlegi) alkotmány és a régi választási rendszer támogatóival szemben. Ahogy a cím alatti Orbán-idézet mondja, fő a választók akarata. Remélem Orbán Viktor és követői még emlékeznek rá.

Új alkotmányra azért van szükség, hogy meg lehessen határozni a megválasztandó képviselők feladatát és tevékenységük feltételeit. A jelenlegi alkotmány teljes egészében kiszolgáltatottá teszi „saját” képviselőjétől a választót. Ha a jelenlegi alkotmánytól nem tud a választó megszabadulni, kell egy másik alkotmány, amit ő ír, vagy neki írnak. Az új alkotmány nem épülhet a régi választási törvényre, mert azt az új országgyűlés bármikor visszaállíthatja és új szavazást írta ki.. Valójában a választási törvény az egész politikai rendszer alapja. Fontosabb az alkotmánynál is, mert az által születik vagy újul a politikai rendszer. A választások indítják el a képviselőt a politikai tevékenységének útján, az alkotmány jelenti az útjelző táblákat, amelyeket a képviselő nem hagyhat figyelmen kívül.

Az új alkotmányban ajánlatos meghagyni a mindent a régiből, ami működik benne. De nincsen helye az alkotmányban:

a kereszténység, István király, az államalapítás pozitív jellegű emlegetésének, hogy helyre állítson nem létező jogfolytonosságot, mikor utoljára éppen a Szent Korona Tant és a történelmi alkotmányt megelőző korban volt szabad az ország, létezett valóságában is a magyar állam.

Államot teremteni az államban, mint pl. a Magyar Nemzeti Bank, a kommunizmus büntetteitől való elhatárolódásra éppen azok részéről, akik joggal nevezhetnék magukat annak utódainak. Mire valóban eljönne az ideje, hogy számon kérjenek egyet is a kommunista bűnözők közül, addig a sírjuk helye is feledésbe merül,

a szakszervezetek – mint érdek-képviselői szervek – engedélyezésének, mivel a munkavállalók jogait a munkaszerződésekben kell garantálni,

a pártok szerepének taglalásának, mivel a pártok nem hogy nem eszközei a népakarat kinyilvánításnak, hanem a kizáró tényező,

magyarországi lakhellyel rendelkező uniós állampolgár jogairól beszélni, ha a teljes körű jogok mellett nincs szó ezzel párhuzamosan teljes körű kötelezettségekről – pl az ország megvédéséről, nemzetiségi önkormányzatáról, mivel az önkormányzatok ugyanazon állami közigazgatás rendszer részei, azaz minden közigazgatás magyar állam közigazgatása,

az államelnök intézményének, mivel az államelnök társadalmi, politikai és gazdasági szempontból nem végez pótolhatatlan tevékenységet, lényeges hatalommal nem rendelkezik, ugyanakkor fenntartása jelentős összegekbe kerül (államelnöki fizetés, rezidencia fenntartása, nyilvános szereplései, utaztatása).

*a jelenlegi választási rendszernek,
az országgyűlési képviselők jogairól, kötelezettségeiről és javadalmazásuk meghatározására,
mert nem élvezhetnek többletjogokat kevesebb kötelezettség mellett, illetve fizetésüket a
megbízóiktól kapják, amely a munkavállaló képviselő és a munkát adó választó között létrejött
munkaszerződésben van foglalva,*

*az Országgyűlés nyilvánosságának, mivel az országgyűlésnek otthont adó parlament az
országgyűlési képviselők munkahelye,*

*az országos népszavazás bármilyen oknál fogva történő tiltásának, mivel az ellentétes a
demokrácia elveivel,*

*a nők fokozott védelmének deklarálása és annak a nyugdíjaztatásnál való figyelembevétele,
tekintve,*

hogy a jogegyenlőség a férfiakat is megilleti,

férfiak egy része nevel gyermeket, de a család egyébként is két lábon áll,

nem minden nő nevel gyermeket,

*a várható korábbi élettartam, illetve a 40 évnél magasabb munkaviszony szükségessége
miatt 12-14 évvel kevesebb nyugdíjas évekre számíthatnak a férfiak.*

A fokozott védelem deklarálása helyett:

azonos munkáért azonos bér illesse meg a nőket,

*az otthon végezhető munkákat első sorban a gyereket vállaló nőknek biztosítsanak. Ha ez
jövedelemcsökkenéssel jár számukra, kapjanak támogatást,*

*az új Országgyűlés megalakulásának, a régi megszűnésének, mivel a választások és a
képviselők munkája nem ciklushoz kötött,*

*az államadósság bármilyen formájú elismerésének, mivel az államadósság jelentős része csak
a papíron – vagy még azon sem – szereplő számok folyamatosan pörgetett és a kamatok értékével
növelt jelképes összeg, amely inkább kizárólag Magyarország gyarmati státuszát leplezi (Szíjjártó:
Az adóbevétel 70 százaléka adósságtörlesztés –):*

http://mandiner.hu/cikk/20110801_az_adobevetel_70_szazaleka_adossagtorlesztes

Viszont az alkotmányba kell foglalni:

*a magyar nyelv mellett hivatalos, vagy egyik hivatalos magyar írásként az un. rovásírást és
ezzel együtt a rovásírás kutatását, oktatását, fejlesztését és a közéletben való használatának
szabályozását,*

az árpádsávos zászló történelmi nemzeti zászlóként való elismerését,

*az Országgyűlés államhatalmi képviseletének deklarálását a népképviselet mellett, amiből
következik, hogy az állam tényleges képviselője az Országgyűlés elnöke és annak helyettesei,*

*az alkotmányos rendelkezések megsértői – bárki legyen az – ellen mindenki köteles
visszahívást kezdeményezni, ha a visszahívás még nem történt volna meg,*

*Ez az utolsó pont a legfontosabb, amely garanciát nyújt arra, hogy kizárja a hatalom bárki
részéről is történő önkényesen gyakorlását.*

A magyar Himnuszról

*Meglátásom szerint új himnuszra lenne az országnak szüksége. A jelenlegi himnusz legnagyobb
problémája, hogy lappangó büntudatot kelt:*

Megbűnhötte már e nép

A múltat s jövődőt!

Amely nép bűnhődik vagy bűnhődött, az értelemszerűen bünt is követett el. Egy politikai amerikai

blog (<http://www.dailykos.com/story/2013/12/31/1258754/-The-world-s-worst-national-anthem>)

Ha egy nép bűnös, akkor a többi is az, vagy egyik sem. De a himnusz nem a bűnök listáját sorolja fel egyébként sem, ha már szóba hozta a bűneinket hanem a magyar történelem folyamatából emel ki eseményeket lehangoló formában. Egyszóval, a himnuszunk – amit nem a magyar nép választott magának, egyszerre büntudatot kelt és depressziót. Ez utóbbi sajnos a székely himnusza is igaz, ami a himnusz mellett egy másik, himnusz-szerű mű. Aki magyarnak született, annak többszörösen is szégyenkeznie kell, hiszen ősei „raboló és gyilkos kalandozásokat” folytattak nyugaton, ami a nyugati világ megvetését vonta maga után. Cser Ferenc, Benjámín c. könyvében olvastam egy részt, amely összhangban van a térképpel:

„Árpád hadereje a frank és a német örökösödési vitába meghívásos alapon bele is szólt. Az immár magyaroknak’ tekintett katonanépet a nyugati területek izgága, hatalmi harcra folytató ‘királyai’ is segítségül hívták. Innen erednek azok a hadjáratok, amiket pl. 892-ben Arnauf felkérésére Svatopluk ráncba szedése érdekében, majd 894-ben a toszkániai Brezláv kérésére, ill. 895-ben meg éppen Svatopluk megbízásából folytattak Pannónia területén. Figyelmüket bizonyára nem a keletről jövő besenyő ‘veszély’, hanem a Nyugat kötötte le.

Kr.u. 888-889-ben ‘avar’ küldöttség jelent meg Árpádnál. Svatopluk és Arnauf ugyanis kiegyezett és ezért nagy nyomás nehezedett a Kárpát-medencében lakó ‘avarokra’. Svatopluk támadta, és meg akarta hódoltatni őket. Az avarok bukása után a nyugati területet ugyanis a

CORINTHIA HOTELS
THIS ONE IS ON US
BOOK 3 NIGHTS. PAY FOR 2
MORE

Log In | Sign Up | Join the Action Alert list! | Help

DAILY KOS

NEWS · COMMUNITY · ACTION

PEOPLE GROUPS DIARIES TAGS LABOR COMICS ELECTIONS ECON RADIO (P)

Search [] Go


Daily Kos Staff, Front Page RSS
Daily Kos editors
Profile · Diaries (list)

TUE DEC 31, 2013 AT 06:10 PM PST

The world's worst national anthem

by kos ♥ for Daily Kos

1.2k Likes | 88 Tweets | 305 Comments / 305 New



Hungary, the world's armpit according to the locals.

America's national anthem pays homage to the resilience of our nation under fire ("And the rockets' red glare, the bombs bursting in air, Gave proof through the night that our flag was still there"). Canadians vow to defend their proud nation's liberty ("O Canada, we stand on guard for thee"). Mexico's warns potential enemies of the fierceness of its warriors ("Mexicans, at the cry of war, make ready the steel and the bride, and may the Earth tremble at its centers at the resounding roar of the cannon."). Britain's "God Save the Queen" clings to its outdated monarchy ("Happy and glorious, Long to reign over us, God save the Queen"). While Russia's is all about national pride ("Be glorious, our country! We are proud of you!").

I won't pretend to have looked up all 196 national anthems, but one would be hard pressed to come up with something more depressing and ... what's the opposite of "proud"? ... than Hungary's contribution:

O Lord, bless the nation of Hungary
With your grace and bounty
Extend over it your guarding arm
During strife with its enemies
Long torn by ill fate
Bring upon it a time of relief
This nation has suffered for all sins
Of the past and of the future! [...]

Ah, but for our sins
Anger gathered in Your bosom
And You struck with Your lightning
From Your thundering clouds
Now the plundering Mongols' arrows
You swarmed over us
Then the Turks' slave yoke
We took upon our shoulders.

How often came from the mouths
Of Osman's barbarian nation
Over the corpses of our defeated army
A victory song!
How often did your own son aggress
My homeland, upon your breast,
And you became because of your own sons
Your own sons' funeral urn! [...]

Castle stood, now a heap of stones
Happiness and joy fluttered,
Groans of death, weeping
Now sound in their place.
And Ah! Freedom does not bloom
From the blood of the dead,
Torturous slavery's tears fall
From the burning eyes of the orphans!

Pity, O Lord, the Hungarians
Who are tossed by waves of danger
Extend over it your guarding arm
On the sea of its misery
Long torn by ill fate
Bring upon it a time of relief
They who have suffered for all sins
Of the past and of the future!

We suck, and we lost every war, and ORPHANS CRIED, and this place is a hell-pit of MISERY, but maybe god, just maybe, you could make things a little less hellish for us?

Okay then ...

TAGS
Hungary International

OTB Bónusz Forint Betét
otbank.hu/_Bónusz-Forint-Betét
3 hónapra, 2.5M feletti lekötésre,
2,75% éves kamat és EBKM.

DIARY RECOMMENDED BY +

RECOMMENDED BY KOS -

Wanna know why Republicans can't give up calling Obama 'not American'? They've got nothing else.
by Ian Reifowitz 98/98 New 104 Recs

How To Cancel Your Comcast Service or Service with Anyone
by joedemocrat 296/296 New 193 Recs

That FL CEO Who Said He'd FIRE Everyone If Obama Elected? Guess What Happened...
by SemDem 285/285 New 779 Recs

SHOCK: SurveyUSA Puts Paul Davis (D) Ahead of Sam Brownback by 8
by tmservo433 106/106 New 267 Recs

Video of ASU professor being attacked by police for not showing papers
by Horace Boothroyd III 321/321 New 291 Recs

Creationist Ken Ham: End the space program or go to Hell
by Hunter 276/276 New 171 Recs

Idaho casino dumps Ted Nugent
by Jen Hayden 250/250 New 222 Recs

A eulogy for my father, Yehuda Nir (1930-2014)—Holocaust survivor and beacon of hope
by David Nir 150/150 New 409 Recs

Steve King: Obama 'was not raised with an American experience'
by Hunter 238/238 New 163 Recs

Anti-Immigration Rally Blows Up in Teaparty's Face
by Billionaires for Healthcare 201/201 New 442 Recs

NEXT >

STAY ANOTHER NIGHT
CORINTHIA HOTELS
BOOK 3 NIGHTS. PAY FOR 2
MORE

KOS'S TAGS -

Congress (33567)
Daily Kos (7563)
DK4 (1669)
House (11586)
Immigration (10120)
Kathleen Murphy (20)
Redistricting (3274)

KOS'S BLOGROLL -

AmericaBlog
Atrios
Balloon Juice
SB Nation

MOST SHARED -

House Republicans Refuse to Honor

frankok, a keletit a bolgárok és az északit pedig részben a morvák ellenőrizték, és gyakorolták ott a hatalmat. Eddig nem került sem bolgár, sem frank uralom alá a felvidéki 'avar' lakosság. Maradt tehát egy ú.n. 'avar' terület, amire egyikük sem terjesztette ki a hatalmát. Az akkor már a Kijev környékén élő, és a kijevi kardgyártást ellenőrző Álmoshoz fordultak valószínűleg segítségért. Ezt követően a bolgár Simeon megtámadta Bizáncot, és Árpád hadai Bizáncnak adtak katonai segítséget, miközben felkészültek arra, hogy az avar meghívást elfogadva, betelepedjenek a Kárpát-medencébe, és az ott élő földműveseknek katonai védelmet, biztonságot nyújtsanak. Ők tehát Árpád magyarjai. Ez a betelepedés – a magyar történelemben honfoglalás a neve – Kr.u. 895-ben be is következett. A Medence birtokbavételét követően a hadak több hadjáratot vezettek a frank és német területek ellen, ahol a hadjáratok célpontja a meghívásos segítségnyújtáson felül szinte kizárólag azoknak a helyeknek a meglátogatása volt, ahová Nagy Károly az avarok kincseit elosztotta. Ezek az általa alapított keresztény kolostorok voltak. Ezt az időszakot a magyar történelemtudomány a kalandozások időszakának tekinti, holott katonai célja egyértelműen az volt, hogy a Kárpát-medence katonai védelmét kiépítsék, biztosítsák, és az avarok hajdani kincséből amennyit csak lehet, visszaszerezzenek.

Ezek a hadjáratok a X. század közepére elérték a céljukat, így a további hadjáratok értelmüket veszítették. Mégis, Kr.u. 955-ben a német vazallusok kérésére egy hadjáratot vezettek I. Ottó ellen. A leírások szerint két magyar 'hadsereg' elpusztult, és a magyarok nagyon fel voltak háborodva valami miatt. Valami történt ott, ami heves indulatokat váltott ki.

Mindenekelőtt az okokról. I. Ottó 936-ban lett az akkor csak névlegesen létező Keleti-frank Birodalom királya. Kr.u. 938-ban a bajorokat, majd 939-ben a német hercegségeket állította a maga oldalára. Később hódoltatta a csehek és észak-olaszokat is. 953-ban és 954-ben belső lázadások rázták meg a hatalmát, előbb fia, majd veje Vörös Konrád, a mainzi érsek, és számos szász nemes lázadt fel ellene. A lázadó hűbéreseket hívták segítségül a magyarokat. Mire azonban a hadsereg oda érkezett, a behívók ismét behódoltak I. Ottónak. A magyaroknak magukra maradvák kellett, hogy szembekerüljenek I. Ottónak a korábban segítséget kérőkkel immár megerősített, felduzzadt seregével. Így került sor a két hadtest harcára és vereségére. Glatz és a magyar hivatalos történetírás végzetes vereségről (Ottó elsőpró erejű győzelméről) ír.”

A történelemlényünkben lenne a helye a fentieknek. Ha követtünk is volna el bűnt, azt saját érdekeink ellen követtük el, amikor a saját fent maradásunk helyett, mások problémáival foglalkoztunk. E „bűnt” a holokauszt követte az 1944-ben, a megszállt Magyarországon. A megszállás tényét sokan nem akarják tényként kezelni, mintha meg sem történt volna, nehogy egyesek ne tudjanak bennünk bűntudatot kelteni bennünk és ezt felhasználva politikai és anyagi előnyökre szert tenni. Ha pedig a magyar még keresztény is, akkor a tortájára habként megkapja Ádám és Éva felmenőink már a paradicsomba kerülésük első napján elkövetett bűneit is. A kereszténység ideje szerencsére lassan leáldozóban van. A Német Megszállás Áldozatainak Emlékműve áll, figyelmeztetésként a vádaskodók számára. És remélhetőleg Cser Ferenc és mások műveit is figyelembe veszik a jövő történelemlényének szerkesztésekor, mint ahogy a Himnuszt – aminél még egy NB II.-es csapatinduló is lelkesítőbb – felváltja majd egy másik. De ha még sem, legalább a Himnusz utolsó két sorát ne énekeljük el, mondjuk akkor, amikor egy magyar olimpiai bajnok nyakába akasztják az aranyérmét.

A gazdaságról

Mindenki tudja, hogy más országok mellett a magyar gazdaság is válságban van. De a válság valós okairól kevesebb szó esik. Hogy a világszerte emelkedő élelmiszerárak mellett, mint kedvező mezőgazdasági adottságokkal rendelkező ország, miért van a magyar gazdaság válságban, ez az

egyik megválaszolható kérdés itt.

A magyar válsággal kapcsolatos leggyakrabban ismétlődő fogalom, az állami háztartási hiány. Erre hivatkozva folynak lassan három évtizede a reformnak nevezett megszorítások. De mitől borult fel az állam költségvetése, többet költött, mint amennyi pénze volt? Ahogyan egy ember nem tud a bukszájából többet kivenni, mint amennyi benne van, úgy az állam sem tud többet költeni annál, mint amennyi az államkaszába befolyik. A többletköltség alatt kizárólag hitelt lehet érteni, vagyis azt, hogy a magyar állam nem csak a saját zsebéből vett ki pénzt, hanem más zsebből is úgy, hogy hitelt vett fel, amelynek követelése hiányként jelenik meg a költségvetésben. Ez mindenki számára logikus tűnik, mivel általában úgy gondolják, hogy az állam úgy kér és kap kölcsön, mint egy ember, vagy egy vállalat. Nekem (és persze másnak is) ezt egyszer elmagyarázta a volt munkaadóm, miszerint nem fizikai pénzek küldözgetéséről van szó, hanem nevesített számok átutalításából, amely számok a nevük után (mint pl. dollár) a pénz értékével bírnak. Felrémlik a mai frank-hitelek ügye, hogy ők úgy járnának most úgy, ahogy az állam járt és jár azóta is, amióta a hetvenes években felvette az első hitelcsomagot. A magyar gazdaságot válságba taszító és tudatosan kifundált adósságspirál akkor indult be, és azóta nyomorékká tette az országot, amely a második világháborús jóvátétel után könnyebbnek érezhette volna magát. Az első lépések még úgy ahogy, elmentek volna tisztességesnek, de a manipulált árfolyam-ingadozások miatt a visszafizetendő kölcsönök nagyobb terhet jelentettek az gazdaság számára, mint a hitelek a kamattal együtt. Már önmagában nemzetközi jogot sért egy állam eladósítása, hiszen szuverenitása sérül azáltal, hogy a hitelező beleszól a hiteles ország belső ügyeibe. Nem ismerős? Szociális, egészségügyi kiadások lefaragása, adók emelése, bankok adómentessége, reálbérek és nyugdíjak csökkentése, betelepült idegen vállalatok adókedvezménye stb. De éppen az ezekből következő forráskivonások nagyság rendje jelenti a másik kérdést, miszerint ennyi áldozat után is jelenleg rekordszinten van a magyar államadósság. Hogyan lehet ez? Úgy, hogy a felvett hitelek egyre nagy hányada immár hitel visszafizetésére fordítódik. És minden felvett hitel kamattal van terhelve. Nem is adósságspirál ez, hanem kamatspirál. A hitelező bankok (egyszerűbben az IMF) irreálisan megemelték a hitelkövetelések értékét a felpörgetett kamatokkal. A forintban történő (mi másban is történhetne?) törlesztést átnevezik dollárban vagy euróban történő törlesztésnek. Ebből az összeget adják más országnak, szintén hitelként. Azért nem nyilvánvaló a trükk, mert nem is nagyon boncolgatják ezt a nyilvánosság előtt. Honnan tudhatnám akkor én? Ha egy épületbe kéken gurul be egy autó és pirosan jön ki, akkor nyilvánvaló, hogy az épületbe az autót átfestették, különben eredeti színében jött volna ki onnan. Így áll a helyzet itt is. A magyar munkás annyival keres kevesebbet, hogy különbözet a banknak profitként jelenhessen meg.

Az állam hitelfelvétele messze nem az, mint amikor egy ember be megy a bankba és kölcsönt vesz fel. Az állam képes pénzt gyártani. Az egyén nem. Amikor az állam forintban hitelt törleszt, azt forintban teszi, de ezzel a forint mennyiséggel a külföldi bankok nem tudnak kezdeni semmit, hiszen ők nem forintban folyósítanak más országok számára hiteleket. Az dollárnak, eurónak vagy akármi másnak átnevezett forint hagyhatja csak el az országot. De a fizikai forint marad az országban. Ennek mennyiségét viszont logikusan csökkenteni kell annyival, amennyivel az ország pénze lett kevesebb az aktuális törlesztőrészlet visszafizetésével. Ez a gazdaság igazi baja, vagyis a pénzhiány. Az állam önkényesen nem nyomtathat pénzt, ezt az IMF részéről nem engednék. Marad a végkövetkeztetés, az adósságterhet kell csökkenteni (ennek semmi értelme, mert a megmaradt adósságból bármikor kiindulhat következő adósságspirál, ami Demoklész kardjaként függne a magyar gazdaság feje felett), vagy az adósságot kell semmisnek nyilvánítani. Szó lehet még egy harmadik útról, a nemzetközi jog alkalmazásáról, amely alapján a bankok követeléseit semmisnek mondaná ki. Az első hitelszerződéseket a szocialista rendszer illegitim vezetői kötötték. Ezeket a hiteleket ilyen alapon lehet megkérdőjelezni. Annál is inkább, mivel ezek a szerződések érvényben maradtak a rendszerváltás után is. Kicsit cifra, de lényeges, hogy az első szabad választásokat 1990-ben az 1949-es módosított alkotmány alapján írták ki, amely alkotmányt a néppel soha nem fogadtatták el népszavazás útján. Pedig ezzel az „öröklött” hitelek törvényessé váltak volna. De nem csak azok, hanem az 1990-óta működő kormányok is. Ezekkel a kormányokkal szerződést kötő bankok – de akár az IMF is – megsértették a magyar nép önrendelkezési jogát, hiszen tudatosan a

nép háta mögött született megállapodások alapján görgették tovább az 1990 előtt felvett hitelállományt, Az ebben rejlő lehetőséget egy új állam kihasználhatja, a tét sok billió forint. A hitelállományt más nézőpontból is fenntartással kell(ene) kezelni. Az itt fellelhető oldalon figyelemmel lehet kísérni a világ pillanatnyi tartozását:

http://www.economist.com/content/global_debt_clock?fsrc=scn/fb/wl/bl/globaldebtclock

E dokumentum írásának napján mentettem le az itt látható állást. A második kép között kb. 10 másodperccel az első után készült. Nem érdemes kiszámolni a különbséget. Maguk a számok irreális értéket mutatnak, ugyanis az adósság nagyságát nem lehet ennyire pontosan követni, főleg olyan gyorsasággal, nem mint ahogy azt az oldal sugalmazza. De nem is az a szerepe az pörgő számoknak, hogy centre pontosan mutassa, hogy a világ mennyivel is tartozik. Ha nem a tartozás tudatának erősítése a köztudatban. A cél vitatható, de a következmény aligha. Még sem ezért mutatom be ezt a két mentést, hanem azért, hogy látható legyen: ebben a világban minden rendű és rangú ország tartozik. Mi például 119 milliárd dollárral (a mentés jobb oldalán látható kimutatás szerint). Nem csak bennem merült fel a kérdés: ha mindenki tartozik, kinek tartoznak, ki egyáltalán a hitelező? A háttérhatalom előre válaszolt erre a kérdésre, miszerint minden adósság embertől való, ezért a világ a saját polgárainak tartozik. Az állam ezek szerint azért vesz ki pénzt a zsebemből, hogy legyen miből visszafizetnie a másik zsebembe. Ám két zseb tartalmának különbsége nagy és egyre nagyobb. Mert a valóságban a dolog nem így működik. Nem a polgárok hiteleznek a bankokon keresztül, hanem a pénzkibocsátó bankok a másodvonalbeli bankoknak, amelyek a fentről letolt pénzeket a polgároknak vagy intézményeknek adják tovább. Értelmetlen azt állítani, hogy pénzt csak akkor lehet a nyomdából kihozni, ha van fedezete. A pénznek már régen nincsen fedezete. Azért fogadják el az emberek a papírcetliket pénznek, mert nincsen más választásuk. Ezek a papírcetlik a közvetítők a termelők és a fogyasztók között. Egy ország gazdasága a mai korban árucserre alapján, „értéketalon” nélkül nem működhet. A világ tartozása nem felel meg a logika szabályainak, nem valós pénzügyi állapotot mutat be a számláló. Mindez csak a háttérhatalom eszköze a céljai elérésének érdekében. Én nem vitatom ezeket a célokat. Az árfolyam manipulációja csak többféle valuta megléte esetén lehetséges, a megoldás pedig az, hogy ne legyenek különböző valuták, hanem csak egy világv valuta, amelyet éppen azért nem lehet átváltogatni és az árfolyamát manipulálni, mert világv valuta csak egy lehet. Mindez nem változtat azon, hogy Magyarország (miként a többi országé) tartozása fiktív tartozás és ezért vitatható. Ami vitatható, azt vitatni is kell, mert a megoldás csak a nemzeti valuta, más valutákkal kötött árfolyammal, amelynek meghatározása nem egy szűk kör kiváltsága, hanem az az államok megegyezésére épül. Ez nem a világv valuta kizárását jelenti, sőt arra mindenképpen szükség lesz



egyszer, mivel azt egy jövőbeli globális gazdaság igényelni fogja. Ez a feltételezhető világválta párhuzamosan működhet a nemzeti valutákkal és ellenőrzött árfolyamokkal.

A gazdaság felfuttatásának egyik feltétele az adósságunk végérvényes leírása. A másik feltétel, hogy a felszabaduló erőforrásokkal finanszírozni kell olyan vállalatokat, ágazatokat, amelyek az ország adottságai mellett működtethetők, és amelyek termékeire van kereslet. A kereslet fizetőképességét pénzkibocsátással és munkabéreként való kifizetéssel lehet megteremteni. Nincs itt szó a pénz fedezetéről, hiszen ha a pénzt munkabéreként (arányosan másféle juttatásként is) fizetik ki, a munka megteremti a pénz árufedezetét is. Talán ridegen hangzik, de a pénz csak akkor fizethetik ki, ha már a munkás a fedezetét a munkájával előállította. Kivéve azt az esetet, amikor pl. a pénzt munkafedezet nélkül szórták az utcára, hogy azt az infláció gerjesztés útján tönkre tegyék, ahogy az a pengő esetében történt. Nem csak a mezőgazdaságnak, vagy a helyben működő iparnak van szüksége a felszabaduló forrásokra, hanem az egészségügynek, az oktatásnak, fejlesztéseknek, kultúrának, sportnak, az ökológia fokozottabb védelmének, a katasztrófavédelemnek, stb. Az itthon előállított termékeket pedig szerződéses, tehát megállapodásra épülő árfolyamon ajánlatos eladni. Ugyan ez az importra is vonatkozik. Az államok közötti megállapodások pedig elvezethetnek egy egységes, de szintén megállapodásra épülő valutához akár regionális, akár globális szinten.

Lehet, hogy csak pusztán vízió, de nekem úgy tűnt fel, hogy a háttérhatalom szívesebben venne egy letről felfelé irányuló forradalmat a Földön, amelynek iránya mégis megegyezik a céljaival. Ha így is lenne – ami még önmagában nem képtelenség – némi nehézséget jelent, hogy a nép nem szokott kezdeményezni semmit. Amit viszont kényszer hatása alatt tesz, azt nem fogadja el sajátjaként, hanem megszabadulni igyekszik tőle, ha hátrányára van. Pedig a háttérhatalom éppen azt szeretné, hogy az általa működtetett világrendet az emberek sajátjukként fogadják el, mert amit sajátjuknak hisznek (jobb esetben tudnak), az ellen nem fognak fellépni. Ez azonban egy lehetőség lehet a nép számára is, hogy nyíltabban politizáljon, és nagyobb ellenállást fejtsen ki olyan eseményekkel szemben, amelyek következménye számára hátrányosabb helyzetet eredményezne. A tüntetések, a petíciók átadogatása, útlezárások, felhívások és egyebek nem vezettek eddig eredményre. Meddőek voltak (és lesznek), mert nem jelentettek alternatívát azzal szemben, ami ellen fel akartak lépni. És amíg nem lesz a jelenlegi rendszer mellett egy másik, jobbnak gondolt alternatíva, addig nem lehet a változásról sem beszélni, és minden marad a régiben.

A változásokról

Egyre többen vannak az országban, akik már a sülyesztőben szeretnék látni a jelenlegi magyar gazdasági és politikai rendszert. Vannak, akik tűrnek, vannak akik mennek, és vannak akik próbálkoznak a rendszer megváltoztatásával.

Ez az utóbbi lehetőség feladja a leckét a kísérletezőnek, mivel Magyarország nem egyedüli ország a világon, hanem betagolták egy nagyobb, globális mértékkel mérhető politikai, gazdasági és katonai rendszerben. Az ország súlya ezekben a rendszerben szinte nulla, az ország lehetőségei is jelentősen be van határolva. Magyarország politikai és gazdasági rendszerének tényleges irányítói külföldön vannak, míg a „mi” vezetőink helytartói funkciót látnak el. A rendszer igazi urai jelentős szellemi és fizikai hatalommal rendelkeznek, hogy megakadályozzanak olyan, országon belüli változást, amely nem az ő érdeküket szolgálja. Éppen ezért az országban tervezett rendszerváltásnak figyelembe kell vennie a külső hatalom érdekeit is. (És persze fordítva is, mert a népek érdekeinek figyelmen kívül hagyása labilis, kiszámíthatatlan rendszerhez vezet, amely a világ nagy hatalmú urainak sem érdeke hosszú távon). A háttérhatalom Georgia Guidestones kőtábláira írt üzenete is ezt tükrözi.)

1990-óta működő országgyűlések és kormányok folyamatosan sértették meg a mai napig az

alkotmány azon rendelkezését, amely tiltja a hatalom kizárólagos, a pártok esetében a közvetlen hatalomgyakorlását is. Az országgyűlési képviselők túlnyomó részét a pártok jelölik, így az Országgyűlés abszolút többségét (eltekintve néhány független képviselőtől) is ők jelentetik. A Fidesz 2010-óta tartó kormányzása estében markánsan mutatkozik meg az ebből származó probléma: a Fidesz elnöke, aki egy személyben miniszterelnök is, mindenféle kontroll nélkül hozhat döntéseket és törvényjavaslatokat, amelyeket „saját” Országgyűlésén keresztül nyom le az ország torkán. Vajon ez mennyire van összhangban az alkotmánnyal, ha aszerint a pártok nem gyakorolhatnak közvetlen hatalmat? És nem csak a jelenlegi, hanem az összes eddig kormányzó pártra igaz, függetlenül attól, hogy a párt elnöke milyen más posztot töltött be a pártelnöki funkció mellett. Ahhoz, hogy az alkotmány rendelkezése sértetlen maradjon, a kormányzó pártok elnökeinek a választók felhatalmazását kellett volna kérniük, már, ha lett volna törvény, ami erre őket kötelezte volna. Ilyen törvény hiányában az Országháznak 1990-óta egy üresen tátongó épületnek kellett volna lennie, mert felhatalmazást soha egyetlen párt sem kért a választóktól. És egyik sem rendelkezett ezért legitimitással sem.

Mivel az államközi szerződések egyik feltétele a kormány és a parlament legitimitása, ezeknek a szerződéseknek az érvényessége kétséges. Ez a hitelszerződésekre is vonatkozik, ami azt jelenti, hogy elsősorban a manipulatív (IMF részéről kötött) szerződéseket érvénytelenek, az általa felhalmozott hitelállományt nem létezőnek tekinteni.

Sokat, de nem eleget idézett rendelkezése az előző és a jelenlegi alkotmánynak az, amely az önkényes hatalomgyakorlást tiltja. Akár humorista is írhatta volna azokat a pontokat, melyek szerint a kizárólagos hatalomgyakorlással szemben mindenki köteles törvényes úton fellépni. A törvényes lehetőségeket éppen azoknak a pártoknak kellene biztosítaniuk, akik általa vesznek. Ma is sokan elhiszik, hogy a népnek köze van a hatalomhoz. De a rendelkezések önmagukban semmit sem jelentenek, ha nem társul velük az érvényesülésük lehetősége is. A jelenlegi és az 1949-es Alkotmány szinte szó szerint fogalmaz a szóban forgó rendeletekről:

B) CIKK

(3) A közhatalom forrása a nép.

(4) A nép a hatalmát választott képviselői útján, kivételesen közvetlenül gyakorolja.

C) CIKK

(1) A magyar állam működése a hatalom megsztásának elvén alapszik.

(2) Senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetve kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és köteles fellépni.

(3) Az Alaptörvény és a jogszabályok érvényre juttatása érdekében kényszer alkalmazására az állam jogosult.

VIII. CIKK

(3) Pártok az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a népakaratának kialakításában és kinyilvánításában. A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak.

Az 1949-es Alkotmányban ugyanezek a rendelkezések:

2. § (2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.

(3) Senkinek a tevékenysége sem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetőleg kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes

úton mindenki jogosult és egyben köteles fellépni.

3. § (1) A Magyar Köztársaságban a pártok az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok tiszteletben tartása mellett szabad alakulhatnak és szabadon tevékenykedhetnek.

(3) A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak. Ennek megfelelően egyetlen párt sem irányíthat semmiféle állami szervet. A pártok és a közhatalom szétválasztása érdekében törvény határozza meg azokat a tisztségeket, közhivatalokat, amelyeket párt tagja vagy tisztségviselője nem tölthet be.

A hatalmat valójában sem erőszakkal, sem törvényes úton nem lehet az elit kezéből kivenni. Az erőszak alkalmazását az állam (értsd: Országgyűlés) magának tartja fent. A törvényes úthoz pedig nincsenek vonatkozó törvények. A megoldáshoz felül kell emelkedni az alkotmányon, és népi kezdeményezés által egy neki megfelelő alkotmányt felállítani és ahhoz viszonyulni.

A rendszerváltásnak egy kivitelezhetőnek látszó modelljét mutatom be a továbbiakban.

A jelenlegi rendszer leváltásához új alkotmányra van szükség, amely rendelkezésein keresztül garantálja a nép törvénykezdeményezési, kinevezési és visszahívási jogát. Semmilyen, demokratikusnak nevezett törvény nem tilthatja a törvényhozás jogát a nép számára. Vagy ha igen, vállalnia a rendszernek a törvénye diktátum jellegét. Ezt vállalni nyíltan senki sem fogja ma Magyarországon. A jogásztársadalom részéről ilyen kezdeményezés még nem született, és semmi sem szól az mellett, hogy készülne új alkotmányt írni. A nép pedig soha nem írt sem alaptörvényt, sem másilyent. Ha nincs alternatív alaptörvény, amelyet szembe lehet állítani a jelenlegi alaptörvénnyel, akkor a nép számára a hatalom garanciája törvényes úton sem valósulhat meg, mert a jelenlegi alkotmány ezt nem teszi lehetővé. Ezért kell új, de még sem teljes mértékben új alkotmány.

Az új alkotmánynak minimum tartalmaznia kell a képviselők és egyéb közméltóságot hordozó személyek visszahívhatóságát és az őket „mederben tartó” kontrollt. Az új alaptörvény hivatkozási alapot jelent a rendszerváltás számára, ha azt a választó polgárok több mint fele elfogadja. Az így többségi alaptörvénné vált alkotmánnyal szemben, a demokrácia elve szerint, érvényét veszti a kisebbségi alkotmány, többé nem lehet rendelkezéseinek érvényt szerezni, a demokrácia szabályai felrúgásának vállalása nélkül.

A többségi alkotmány rendelkezéseivel ellentétes törvények végrehajtását meg kel tagadni arra hivatkozva, hogy az már csak egy kisebbség törvénye, amely a demokrácia szabályai szerint érvénytelenek. A kisebbségi alaptörvény által biztosított jogok sem létezhetnek. Mivel két érvényes alaptörvénye nem lehet az országnak, a többségi alkotmánynak át kell vennie a kisebbségi alkotmányban biztosított jogokat és a kötelelességeket, mint ahogy az ország és az országgyűlés működését biztosító törvényeket is, ezek nélkül még az új jogi rendszerre való átállás sem lehetséges. Ezért tartom értelemszerűnek, hogy az új alkotmánynak a régire kell épülnie. Ami jó, az maradjon, mert úgy is vissza kell majd hozni, ha dobják. Ha az alternatív alkotmány megkapja a választók többségének támogatást, az Országgyűlés tagjai és bárki más, akit az országgyűlés választ meg, a többségi alkotmány alapján folytathatja csak törvényesen tevékenységét, akkor is, ha a többségi alkotmányt nem hirdették ki, de a többség általi támogatottsága nyilvánvaló!

A legsürgetőbb kérdésekben népszavazást kell tartani. Ezek közül is legfontosabb az államadósság problémája. Az adósságállományt a nép felhatalmazásra igényt nem tartó hatalmi elit hozta létre. A magyar kormányokkal kötött szerződéseket – bizonyos kivétellel – semmisnek kell nyilvánítani. Azt, hogy a külföldi hitelezők szerződést írtak alá a legitimitással nem rendelkező kormánnyal, azt veszteségként könyvelhetik el. A kivételt olyan típusú hitel jelenti, amelyben a hitel mögött tényleges vagyoni tartalom van, mint az Oroszországgal kötött megállapodás is, a paksi erőmű bővítéséről. Más esetben manipulatív pénzügyletek történtek, amelyben csak papíron vagy

digitális számok formájában volt pénzmozgás abból a célból, hogy hitelt képező főösszegekhez kamatokat rendeljenek.

Az árfolyamváltozásokat csak akkor fogadja el az MNB, ha azokat nem magánbankok állapították meg, hanem olyan intézmények, amelyek működésére Magyarországnak is hatása van. A hitelek semmissé tétele mellett felmérést szükséges végezni, hogy Magyarország mekkora kézzelfogható értéket kapott, vagy ahhoz jutott a felvett hitelekkel. Nem csak a hitelállományt kell semmissé nyilvánítani, hanem a törvénytelenül megkötött szerződések alapján eddig visszafizetett összegeket is visszakövetelni az érintett pénzüzetektől. Javasolt alkotmányba foglalni, hogy az állam semmiféle pénzügyeletet nem folytathat, sem a hazai, sem a külföldi pénzüzetekkel, amiben benne van az is, hogy az ország nem vehet fel hiteleket. Mert a hiteleken keresztül az ország gazdasága a hitelezők kezébe kerül, akik eddig is megtalálták módját annak, hogy a pénz törvényeivel fedezve fosszák ki az országot. Ennek egy jó és fájó példái a frank alapú hitelt felvevők esetei voltak. Az is tanulságos, hogy ebben, a magyar embereket szó szerint kifosztó ügyben a magyar állam végig a külföldi hitelező bank oldalán állt. A magyar állam (erről is lehetne vitatkozni, vajon mennyire beszélhetünk ma magyar államról?) engedte meg a külföldi hitelező banknak a nála alacsonyabb kamatok számítását, ami alapján könnyen számítani lehetett arra, hogy a hitelt felvevők az idegen bankhoz fognak fordulni kölcsönért. Nem is engedély volt ez a magyar állam részéről, hanem együttműködés!

A hitelek törlesztésének megtagadása jelentős forrásnövekedéssel jár az állam számára (milyen furcsa lenne az embereket ebben az esetben arról tájékoztatni, hogy nem új pénzforrásról van szó, hanem arról, hogy a meglevő forrásokat nem a külföldi bankok kezébe tették). Ezt meg lehet fejelni a külföldi multik adókedvezményének teljes megvonásával, vagy azzal, hogy magyar földeket (és az azokból kinyerhető profitot) itt született magyar állampolgárok birtokolhassanak csak. Addig mindenesetre, amíg az EU egyenjogú tagokból álló unió nem lesz,

A rendelkezésre álló forrásokból olyan állami vállalatokat és vele munkahelyeket kell létrehozni, amelyek itthoni nyersanyagokra vagy az ország egyéb adottságaira épülve képesek működni.

Fel kell emelni a magyar béreket olyan szintre, hogy az ugyanolyan minőségű terméket előállító magyar munkás ugyanazt a bért kapja, mint a külföldi megfelelője. Ennek hiányában folyamatosan és nagy összegű pénzforrások hagyják el az országot és a magyar munkavállaló nem kölcsönös, hanem egyoldalú előnyök alapján fog dolgozni, mint jelenleg.

Az új és jobban fizető munkahelyekre csak magyar állampolgárokat, külhoni magyarokat. Vagy külföldre távozott munkavállalókat vegyen fel Ez utóbbiak esetében az ország jól járna, ha a hazahívott munkások egy ideig azt a bért kapnák, amit az a külföldi munkahelyén kaptak volna. A külföldön szerzett tapasztalatok átadása is jelentős mértékben hozzájárulhat a gazdaság fejlődéséhez.

További lehetőségek nyílnak meg a hazai infrastruktúrák, az egészségügy fejlesztésében is. Anyagilag támogathatók lehetnek olyan technológiák, amelyek kevésbé igényelnek nyersanyag behozatalt, illetve csökkentik a természet hulladék általi terhelését azáltal, hogy újrahasznosításra építenek építik termelésük lehető legnagyobb hányadát.

Az alternatív alkotmány többségi támogatottságának megszerzésével, a munkatörvénykönyvének minden olyan rendelkezését figyelmen kívül kell hagyni, amely a munkaadók részére egyoldalú előnyöket biztosít.

Csak az a tevékenység minősül munkának, amely heti negyven órás munkahéttel és szabadsággal számolva képes a munkavállaló alapvető szükségleteit fedezni. Ilyen szükségletek: lakhatóság, táplálkozás, ruházkodás, rezsiköltség, személyes használati és közlekedési eszközök, általános egészségmegőrzésre kiterjedő betegebiztosítás.

A munkáltató munkáért csak a munkavállalóval történt megegyezés szerint fizethet idővel.

A szakszervezetek fenntartásának költségei teljes egészében a munkavállalót terhelik. A munkavállaló választják meg az alternatív alkotmány alapján a szakszervezeti vezetőket. A szakszervezet székhelye nem lehet az érdekvédelem tárgyát képező munkahely.

A szakszervezetek által kötött szerződések csak a szakszervezeti tagokra érvényes. A szakszervezetek által kötött szerződések nem kerülhetik meg a munkavállalót.

A munkaadó csak munkahelyhez és munkaidőhöz köthető kötelezettségeket állapíthat meg a munkavállaló részére.

A munkavállalót ért hátrányok és egyéb sérelmek miatt a felelősség a munkaadót természetes személyre bontva terheli.

R.K. Szbn. 2014.08.27.